

VELIKONOČNA PRAVLJICA.

Pozdravljena poljska gruda, ki si se izkopala izpod snega, vzvalovala v brazde in sprejela v naročje semena, ki ti jih je kmet zaulpal, da mu zazenili hrepenenje in rodili ljubezen iz tenkih nežnih krali udane vere, ki so prepregale njegova dela in pušale za seboj sled sreče in zadovoljstva. Pozdravljena!

Pozdravljena pomlad, ki si izlila kipeče moči v črno prst, da bo vzklila nova čvrsta mladost; ki bo vse prepregla z bujnim sanjami krasote polnini in nedoumljivimi cilji žarečih oči. Pozdravljena!

Pozdravljena Velika noč, obljubljeni dan dopolnitve prerokb, čas, ki ga težko čakajo trudni, revni in žalostni, potrjeni v veri.

Pozdravljena! Pozdravljena kočica med sadnim drevjem, ob razoru plodnih njiv, bivališče kmeta, ki čaka dneva v trdnem upanju, v goreči veri. Pozdravljena kočica! Pozdravljena kmetova družina, najsrečnejša pod soncem!

Pozdravljen tudi ti popotnik, ki te je pripeljala cesta od bogvekod in te bo peljala bogvekam, ki ne čakaš dneva, ker ga ne slutiš. Pozdravljen popotnik!

Velikonočne sobote zvečer je bilo, ko se je začela pravljica in nadaljevala natančno tako —

Jasno nebo in pod nehom jasni glasovi velikonočnih zvonov in krog in krog razlito pričakovanje.

Kmet je odmolil v krogu svoje družine večerno molitev. Vstajal je nenadoma, kot bi mu znanjalo besed in položil molek pred se. Na to je cela družina poklekala se par trenutkov na klopeh ob oknih in miži, in še ta ali oni je zmolił očenaš in pristavil na tišem prošnjo, ki mu je bila na duši in ki je ne sme vsakdo slišati.

Vse je bilo tiho in mirno, le zdaj pa zdaj se je izvil vzdih, spomin na gorečo molitev in se vzpel pod nebesa.

Vsedel se je zadnji; gospodar za mizo zraven žene z dojenčkom v naročju in drugi otroci na desno in levo; ded pa je položil trudne kosti na klop ob peči.

Gospodar ni prižgal pipe, kot po navadi; molil ni tobakov dim tesno svečanost; samo pogled je rjavo brado, posejano s sivimi niti, ozrl se po družini in izpregovoril:

„Jutri bo dan vstajanja. Čakali smo nanj, upali, da pride in verovali vanj in približal se je. Vsi smo zbrani, kar nas je božja previdnost pustila razven enega, ki se je izgubil. Vni nam ga, Bog! In vsi bomo deležni velikega dneva, ki se je približal, ker čakali smo ga vsi, v bedi in trpljenju. Veselite se, otroci; žena, deli radost z menoj in vi oče, nasmešljajte se na stara leta!“

Stari cerkovnik.

Velikonočna idila.

Ruski spisal V. G. Korolenko.

Stemnilo se je.

Majhno selo, ki se je tesno oprijemalo rečice, izgubljajoč se tam v daljni planjavi, je tonilo v tem tajnostnem soumraku, ki so ga polne zvezdnate pomladanske noči, kadar vstaja iz zemlje tenka megla, zgoščujoča senco lesov in zastirajoča širno in prostrano plan s srebrnkastomodro tenčico.

V prirodi je bilo tiho, otočno, in globokozamišljena vas je tiho dremala.

Ubožne koče so se jedva razločevale po svojih temnih obrisih druge od druge, tupatam je zaplapolal ogenj; včasih in presledkoma so zaskripala vrata, zalajal sam je čuvajoči pes in zopet umolknil; sčasoma so jeli prihajati iz valpomladanskega praznika, ne lahno šumljajočega leša posamez spominja se več, kolikokrat je ne prikazni pešev, prihajal je čakal nanj prav v tem stolpu. In

Tako je oznanil kmet vstajenje in bil je v tem trenutku dokaj močnejši in mlajši.

Otroci so se speli na prste; začutili so v sebi rast in hrepenenje je hotelo prehiteti moč.

Starček se je oprijel klopi z obema rokama, odprl usta in brez zobe čeljusti so se mu tako veselo, a ob enem tako začudeno smehljale, kot da je vzrl tisto, kar je iskal celo življenje, za kar je živel.

In krog in krog po izbi se je razpelo veselje, čez obraze svetih podob na steni se je razlil smehljaj; smehljala se je sveta Trojica v črnem okvirju in sam Kristus na razpeli je nategnil trpeče ustnice v milosti poln nasmešek blazajoče se rešitve.

Tedaj je zaškrknilo pri vratih na kljuki se je zganilo in v tečajih. Vrata so se odprla in vstopil je popotnik.

Palica, ki mu je bila v rokah, je trepetala; prestopil je prag nalahno in boječe, kot bi stopil v svetleč in se bal da ga svečniki ne poženjo iz posvečenega kraja, njega, raztrganega in nbolega na telesu in duši.

„Mir vam bodi!“ „Mir i tebi, popotnik! Pozdravljen v naši sredi, če tudi nam je tuj tvoj obraz in neznana misel, ki te je k nam pripeljala. Povej, od kod je tvoja pot in kam je tvoj cilj?“

Rekel je gospodar, a vpraševala je cela družina in zrla v tujca. „Odkod prihajam?... Poslovil sem se ne vem kdaj in ne vem kje in vzel popotnico ter se podal na pot. Mislil sem: iz teme grem v luč — in ko sem dosegel cilj, sem spoznal: iz luči sem prišel v temo. Zazrgel sem popotnico, dar matere moje, katere obraz sem pozabil in tedaj so se mi odprle oči: iz nič sem prišel v nič in ne teme, ne luči ni... Nasmešnil sem se: koliko časa sem nosil popotnico, ki mi je bila dana na pot k luči s seboj! Smešno, brezmiselno! Nič je vse in mi blodimo v njem, brez cilja, brez ljubečih, brez kotic, kamor bi položili trudno glavo...“

Govoril je popotnik odkrito, kot bi klecal pred spovednikom in razkladal hudobije.

Usmiljenje se je utrnilo v vseh, vanj vptih očeh in balzam na razboleno rano so bile gospodarjeve besede.

„Tem prisrčnejše pozdravljen popotnik! Deni culo in palico na klop in sedi v naš krog, položi glavo na naša prsa in ogrej se z našo ljubeznijo in bolje ti bo! Čakali bomo vstajanja: Prav si imel enkrat: tema je — toda glej, dan je zablestel iz dalje, krvava zarja je pomenila vzhod; luč se bliža...“

„Teme ni in luči ni!“

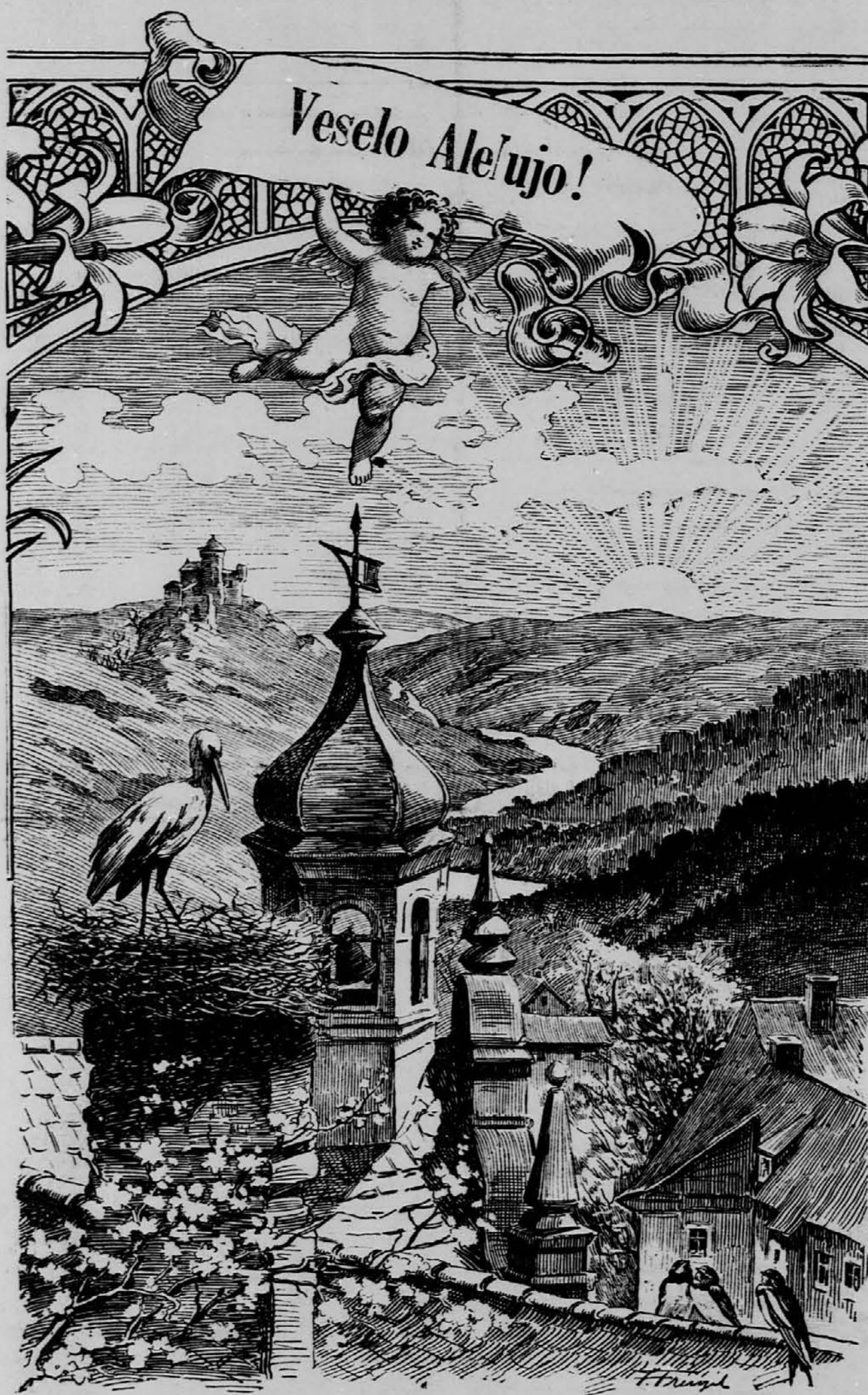
Popotnik se ni zganil, ni z eno kretitno se ni odzval vabilu.

jezdec ali pridrdrala telega. (Telega se imenuje na Ruskem kmečki voz.) To so prebivalci posameznih lesnih bivališč, ki se podajajo v cerkev pričakovat pomladanskega praznika.

Cerkvica stoji na griču v sredini vasi. Okna so se že svetila v žarni svetlobi. Stari, visoki in za temneli stolp se je izgubljal s svojim vrhom v modrini neba.

Stopnice zaskripajo... Stari cerkovnik Mihejič stopa v stolp in kmalu bode njegova svetilnica liki žareča zvezda visela v zračnih višinah.

Težko je bilo starčku plezati navzgor po strmi lestevici. Stare noge mu nečesto več služiti... Čas je že, čas starčuka za pokoj; zakaj mu Bog ne pošlje smrti? Pokopal je že sinove, pokopal vnuke, spremljal je v večno domovino stare, spremljal mlade, a sam je ostal še vedno živ. Težko je čuvajoči pes in zopet umolknil; sčasoma so jeli prihajati iz valpomladanskega praznika, ne lahno šumljajočega leša posamez spominja se več, kolikokrat je ne prikazni pešev, prihajal je čakal nanj prav v tem stolpu. In

„Kaj gledaš in ugovarjaš, ko je jasno! Kako bi ne bilo luči, ko nas je ona rodila, a je ugasnila za hip, ko je nismo spoznali, da vstane večja in svetlejša in se s

tem veličastneje izpriča. Kako bi ne bilo luči in teme, ko je oboje izšlo iz boga!“

„Boga ni!“

Kot blisk nad polje, polno zo-

rečega klasja je bila ta beseda; starček se je vtrnila solza in dojenček je zaplakal in skril glavo v materino nedrje; kmet pa je vstal in dvignil desnico, kot bi ho-

jejo v višinah, in temni bor, nerazločno šepetajoč, in pljuskanje v mraku zakrite rečice — vse to mu je znano, vse to zanesljivo znamenje... Ni zaman preživel tukaj vsega svojega življenja...

Pred njim je oživela davna prošlost... Spominja se, kako je prvokrat lezel z očetom na ta stolp... Moj Bog, kako dolgo je že od tega časa, in vendar... kako kratko obnem!... Sam je bil še nežen, plavalas deček...

Njegove oči so se razgorele; veter — ne tak, ki dviga poudilni prah, ampak lahen, z mirnimi krili visoko nad zemljo veje — je razmršaval njegove kodrčke...

Spodaj, daleč, daleč so se premikale neznatne postavice, lesene hišice so bile istotako najhne in

pozdravljajo z besedami „Hristos voskres!“ (Kristus je vstal), nakar se odgovarja: „vo istinu voskres!“ (V resnici je vstal). Nato poljubljajo drug drugega v znamenje miru in sprave, in nihče se takemu poljubu ne sme izstavljeti.

tel varovati deeo, z levico pa je pokazal proti vzhodu.

„Da ga ni, čemu smo živeli in hrepeneli dolgo dobo trpljenja! Utrujeni obrazi, žuljave roke, pravica priča: „On je!...“ Zakaj nam deliš dvome, ko smo ti ponujali gostoljubnost! Se enkrat: Odloži brašnjo, poklič v srce to, kar si zavrgel in stopi med nas. Počakali bomo jutra, da pride luč... Otroci je bodo ljubili, kot ljubijo mene... Samo enega jim ne jemlj!“

„Spoznal sem...“

Stopil je popotnik za korak proti vratom.

„Spoznal si?“

... da ni nobenega nad nami.

„Nisi spoznal tega, ker Njegovo bistvo je daleč nad tvojim razumom. Samo pot, ki pelje do njegovega spoznanja si zagrešil. Priznaj temo in luč in začutil boš boga a prvo ne pozabi: veruj mnogo mnogo!“

„Vera je nesmisel: zavrgel sem jo; tema in luč je sanja, ki jo razene življenje: vir vsemu pa je bog, vir niča, tedaj ga ni...“

„Ne skruni moje hiše, ne kliči prokletstvo na moje otroke!“

Izginil je popotnik za vrati in kmet se je sklonil k družini; zakril je z dlanmi obraz in cela družina je čakala v velikem hrepenjenju, ki mu je bil primešak grenek dvom; čakala je jutra, dneva, luči, vstajanja... čakala je prihod Gospoda.

Počasi in leno so potekale ure.

„Boga ni...“

Zasel je s ceste na stezo med njiv; do glečnjev mu je bila mehka nlada trava, tako prijeten mrak polja ga je objemal in cela širna ravнина ga je pozdravljala.

Takrat je začutil večjo osamljenost kot kdaj prej in vse nboštvo in vsa šibkost mu je stopila pred oči v tako silni podobi, da je prvič zahrepenel po nečem, česar ni prej hotel poznati.

Ljudje ga ne spoznajo več; zavrgli so ga ker jim je v svoji slabosti slabo razodeval. Kdo je, ki ga ljubi? Ali je res brez ljubezni, on, začel tujec, brez domovja?

„Nimam kotic, nimam ljubezni...“

Spustil se je ob stezi na travo del culo pod glavo, položil palico ob stran in prekrizal roke na prsih.

Tako mehka je bila trava!... Utrujenost mu je izginjala iz udov in sladkost ljubezni prstene poljske grude se mu je razlila kot dragoceno olje, skozi telo...

Sveža, gorka sapa je plula nad njim; njena žametna roka ga je božala, nalahko je polzela čez čelo in lica, dotaknila se trepalnic in mu odvzela utrujenost oči...

Tam v dalji je zopet gozd; zavzeleno je skozi ozračje, kot bi bili to angeljski glasovi...

les se je popolnoma umaknil tja v daljavo, okrogla poljana, na kateri stoji selo, pa se mu je zdelo tako velika, skoraj neskončna...

— Da, to je tista poljana — se je nasmešnil sivi starček, ko se je ozrl na majhno poljano pod seboj.

Prav takšno je tudi življenje... V mladosti ne vidiš njegovega konca... In sedaj je tako majhno, kakor bi bilo na dlani, od potčeta do ovega groba, ki si ga je bil poiskal tam v kotu pokopališča. Bliža se čas pokoja — slava tebi za to, o Gospod! — Težko je hoditi častno po poti življenja... Mokrotna zemlja, njegova mati, ga bode kmalu sprejela v svoje naročje...

Toda, čas bode že. Še enkrat je pogledal Mihejič na zvezde, snel čepico in prekrizavi se, jel razpletati zamtane zvonske vrvi. V trenutku pa je nočni vzduh vstrepetal od zamolklih udarcev. Drugi, tretji, četrti... drug za drugim so se razlili močeni in zategli glasovi, doneči in poječi,

In nebo se mu je mehhalo... Zaprl je trepalnice, kot bi se branil nečesa...

„Boga ni!“

Odprl je zopet oči in gledal in strmел: Ni bilo več narave krog njega, ki mu je stregla in ga božala ter mu delila edino ljubezen. Pred njim je stala lepota polna čudesov. In se je približala čaroba od vseh strani. Ljubezen, moč, ki preraja vse... v vsem veličanstvu je stal pred njim blesk in lil v njegovo dušo svoj sijaj...

„Božanstvo, to si ti!“

Tedaj je dosegel zarjo, a mečil je: dan je...

Obrnil je obraz k zemlji in preplakal, prevzet od spoznanja, čas od polnoči, pa do prvih zarkov jutra v naročju svojega boga...

Zazvonilo je; daleč tam za poljem nekje se je oglasila velikonočna pesem in hitela čez njive v spremstvu onega, ki jo je rodil ter se je ustavila ob popotniku.

Stopil je nevidni on k ležečemu in mu je vlil pesem v srce. Ta se je zdramil in je pogledal. Začudenja so se mu potresle ustnice in udane groze.

Kje je njegov bog? Tam v dalji, v megli je, v nerazločnih, bledeh obasih... Ne, ni ga več... Izginil je. Pred njim pa stoji človek — ne saj to ni človek! — Veličastna prikazen je, ki je ni nikdar spoznali. Krajevski zanos ji gleda iz oči, a obenem pastirjeva skrbnost in dobrohotnost... Ni mogoče gledati vanj, inarava se mu klanja in njena krasota umirala...

„Kdo si ti, ki ti ne morem gledati v obličje?“

„Sin sem onega, ki „ga ni“, luč in preganjalec teme, kar je „namisljenost“ in oznanjevalce onega, kar si ti zavrgel...“

Padel je pred njega in jecljal:

„Saj te spoznavam, Gospod!“

„Pojdi in razsvetli jih, ki te čakajo! Spoznali te bodo, ko te prej niso spoznali. Domač jim boš, ko si jim bil prej tujec. A pravim ti samo eno: veruj, veruj in zopet veruj!“

Izginila je prikazen, pesem je zopet odhitela naprej, popotnik pa se je dvignil.

Sel je iskal doma...

Ko se je zopet ustavil pred kmetovo hišo, jo je spoznal za dom in je vstopil.

Sedaj so ga spoznali in objeli so ga vsi za povestjo. Sreče solza mu je stopila v oči, a sočutna roka starejše kmetove hiere, mu jo je izbrisala.

„Ne plakaj, zakaj vstala je luč in vsi dvomi so bili brezplodni! Bog je v prirodi. Da ga ni, čemu naše življenje!“

Na velikonočno nedeljo se je pravljica dopolnila z vsem veseljem in nebesko radostjo.

Pozdravljen popotnik, ki si se vrnil, ali ki se vračaš! Bodi pozdravljen!

po tiho dremajoči predprazniški noči...

Zvon je umolknil. V cerkvi se je pričela služba božja. V prejšnjih letih je Mihejič vedno splezal po lestevici dol ter se postavil kje v kotu, pri vratih, da bi molil in poslušal petje. Sedaj pa je ostal v stolpu. Težko bi bilo zanj, po vsem telesu je čutil nekako utrujenost. Sel je na klop ter prisluškaval zamolklim odmevom zibajoče se bronovine; globoko se je pri tem zamislil. O čem je mislil? On sam bi niti morda ne mogel odgovoriti na to vprašanje... Njegova lešerba je slabo razsvetljevala stolpovno izbi. Motno doneči glasovi so se bili porazgubili po mraku; presledkoma je zadonelo iz cerkve petje kakor tiho mrmranje, nočni veter pa je premikaval vrvi, privezane k železnim zvončevim kembeljnom.

Starček je naslonil sivo glavo, po kateri so rojile neskladne misli, na prsa. „Tropar!“ pojo!

**) Tropar je velikonočna pesem: Kristus je vstal od mrtvih.

Amerikanski premogari praznujejo do 22. t. m.

Tako se glasi sklep letne konvencije United Mine Workers v premogarskem okraju št. 5.

MITCHELL GOVORI.

40.000 premogarjev v okraju št. 2 je sklenilo delati do 15. t. m. Konferenca v petek.

Pittsburg, Pa., 3. aprila. — Po današnjem sklepu letne konvencije United Mine Workers premogarskega okraja št. 5 (Pittsburg okraj), bodo praznovali uspeh premogari, po številu 50,000, v vsej zapadni Penna. do ponedeljka, 22. aprila. Predlog, da naj gredo na delo do prihodnjega ponedeljka, dokler ne bodo predloženi izid glasovanja o clevelandskem plačilnem dogovoru, je bil enoglasno ovržen. Kakor namizna predstava U. M. W., J. P. White, izid glasovanja premogarijev mehkega premoga ne bo objavljen pred 19. t. m.

John Mitchell je danes nagovoril delegate konvencije. Poročilo števec pri volitvah uradnikov oddanih glasov bo objavljen jutri.

Philadelphija, Pa., 3. aprila. — Števili praznujočih delavcev v okrajih trdega premoga se množi s tem, ker so odpuštile železnice mnogo delavcev. Tudi vozniki, ki so vozili smodnik k premogovnikom, so bili odpuščeni.

Dubois, Pa., 3. aprila. — 891 proti 69 glasovi so sklenili tukaj zborujoči delegati 40.000 delavcev iz okraja št. 2, sprejeti predlog okrožnega predsednika Gildaya, in nadaljevati s delom do 15. aprila. Ako bo sprejet do tedaj za delavce ugoden plačilni pravilnik, se bo nadaljevalo z delom brez presledka. Konferenca odseka za plače se vrši prihodnji petek.

Slovenec ubil s sekuro rojaka.

Iz Claridge, Pa., nam poročajo, da je bil tamkaj s sekuro umorjen rojak Matija Petek. Ime morileca namemu izvestelju še ni znano. Umorjeni Petek je oženjen, ter zapuščal ženo s tremi otroci.

Storilec je iskala policija celo noč, ter ga izsledila dne 2. t. m. v rovu, kamor je odšel na delo, kakor bi se niče ne zgodilo. — Natančno poročilo o zločinu sledi.

Canada zgradi dva dreadnoughta.

Montreal, Quebec, Canada, 3. aprila. — Vladno glasilo v Quebecu naznanja, da je sklenilo ministristvo zgraditi dva dreadnoughta za britsko brodogradnjo. To zadnja predloga bo predloženo parlamentu pri prihodnjem zasedanju.

Rojakom in rojakinjam voščim veselo Alelujo.

Frank Sakser.

je mislil starček in videl tudi se be spodaj v cerkvi. Na koru je zapelo deset otročjih glasov. Stari svečenik, pokojni oče Naum, zapoje s tresočim glasom; nad sto glav se priklanja kakor zrelo klasje ob vetru in se zopet dviga. Ljudstvo se priklanja... Sami znani obrazi, a vsi so že ranjki... V mislih gleda strogo obličje očeta, poleg njega stoji starejši brat, v isti vrsti z očetom, ter se prekrižava, globoko vzdihajoč. Tam, glej, je tudi on sam, evetod od zdravja in krepke sile, poln upanja v bodočo srečo, v radosti življenja... Kje je zdaj ta sreča? Starčkove misli so vzplamtele kakor ugašajoči plamen, ki se enkrat vzplapolja ter z žarko lučjo posveti v vse kotičke preživljene življenja... Samo neskončne težkoče, skrbi, gorje... Kje je tista sreča? Brdka usoda je zarezala gube na mlado lice, skrivila je njegovo hrbtenico, naučila ga je njegova življenja, kakor starejšega brata...

In glej, tam sredi kmetičkih žensk stoji s ponižno sklonjeno

Velikanske poplave. \$1,000.000 škode.

Neenavdno visoko narasla voda je preplavila že štiri mesta; — 9.000 oseb je brez strehe.

SEDEM ŽRTEV.

V Chester, Ill. je razdrila voda dva nasipa in preplavila 30.000 akrov zemlje.

Vsled vednega naraščanja reke Mississippi se je bati nadaljnjih poplav, v zvezi z velikimi finančnimi izgubami in otežkočenom prometom. Štiri mesta so že preplavljena, in sicer Hickam in Columbus, Ky., Memphis v Tennessee in New Madrid v Mo. Sedem oseb je postalo žrtev narasle vode, 8.000 do 9.000 drugih je brez strehe. Skupno škodo cenijo na en milijon dolarjev. — 200 oseb, katere je preplavila narasla voda iz tovarniškega okraja v Hickam, Ky., je poskalo zavetja v drugih krajih. Iz Louisville poročajo, da so prišli trije možje ob življenju.

Med Cairo, Ill. in Arkansas City, Ark. stoji voda od 6 do 10 čevljev nad črto, ki naznanja nevarnost. V okrajih poplave je pričakovati najvišjega stanja vode med 4. in 8. aprilom. Predsednik Taft je naročil vojnemu departmentu, da pošlje 300 vojaških šotorov za vsled poplave brez strehe prebivalce.

Tekom večeršnjega dneva se je položaj v okrajih polav nekoliko izboljšal, in proti večeru so izjavili vladni izvedenci, da bodo vzdržali nasipi, ako ostane vodno stanje pri Memphisu pod 45 čevljev. Iz Chester, Ill. naznanjajo, da je večeraj zvečer razdrila voda, da je preplavila površino, obsegajočo 30.000 akrov.

Nova poštna določba.

Washington, D. C., 3. aprila. — Glavni poštni mojster Hitchcock je naročil vsem podrejenim poštanim uradom v državi, da naj oddajajo v prihodnje poštne pošiljke, katerih ni bilo mogoče dostaviti, kakor razglednice, časopise, leposlovne liste itd., mestnim oblastim, ki jih naj porazdelijo v bolnišnicah, zavetiščih in vzgojevališčih. Doslej so romale take pošiljke v "Dead Letter Office" v Washingtonu.

Ženska volilna pravica na Švedskem.

Stockholm, 3. aprila. — Švedska vlada je predložila parlamentu predlogo, ki dovoljuje ženskam parlamentarno volilno pravico in pravico, da nastopijo kot kandidatkinje pri parlamentarnih volitvah. Žene, katerih možje že tri leta ne plačujejo davkov, nimajo volilne pravice.

Taft je reakcionar, zatrjuje Roosevelt.

V Louisville, Ky. se je bivši predsednik zopet spravil nad svoje- ga tekmeča Tafta.

15 GOVOROV!

V nekaterih krajih v West Virginiji je bil sprejet Roosevelt z velikim navdušenjem.

Louisville, Ky., 3. aprila. — V govoru, katerega je imel col. Roosevelt danes zvečer tukaj, je oporekal zatrevanju predsednika Tafta, da je naprednjak; izjavil je, da se je izkazal predsednik v mnogih stvareh velikega reakcionarja. V dokaz tega se je skliceval govornik na razne ukrepe sedanjice vlade, katero je ostro kritikal.

Tekom dneva je govoril bivši predsednik Roosevelt 15 govorov — tudi rekord. Ko je govoril o sodiščih, je zatrjeval, da se je postavil predsednik Taft na stran sodišč, ki pravijo, da ljudstvo ni opravičeno deliti socialno pravice. In to je po Rooseveltovem izjavljano dokaz nazadnjaštva.

Pozno zvečer je odpoval Roosevelt od tukaj. Jutri zjutraj pride v Cincinnati, kjer se pa bo zadrževal le nekaj minut.

Montgomery, W. Va., 3. aprila. — Potovanje col. Roosevelta bo trajalo dalj časa, kakor je sam skrajja mislil. Kakor je rekel danes, hoče zagovarjati svojo stvar še v štirih državah, predno se vrne domov.

Danes je govoril Roosevelt na mnogih krajih v W. Virginiji. V Ronceverte je govoril o pravi na roda do samovlade in proti vladarstvu političnih bossov. Njegovi govori so bili sprejeti z navdušenim odobravanjem.

Naprava za določitev teže solca in planetov.

Profesor Reinhard Wetzel na New York City College je iznajdel napravo, ki omogočuje določiti težo solca, meseca in drugih planetov. Težo zemlje je že določil, in sicer naj bi znašala 7.000.000.000.000 ton.

Socialist obtožen zarote.

Tacoma, Wash., 3. aprila. — Dr. F. Titus, socialistični vodja v Seattle, je bil postavljen pod 10 tisoč dolarjev jamčevine do postopanja pred zvezno veliko poroto, in to pod obtožbo, da je naperil zaroto proti vladi. Ker ni mogel položiti naložene mu jamčevine, je bil vržen v ječo. Oblast je utemeljila obtožbo zarote s tem, da je Titus svetoval štrajkarskem v Aberdeen, da naj gredo v žage in preženejo skabe.

Duhovnik napaden.

Waterville, Me., 3. aprila. — Ko je podvzel večerj dopoldne Rev. Pringle, tajnik Christian Civic League iz Maine, pogon na neko blizu kolodvorja se nahajajoče poslopje, da zapleni opojne pijače, ga je nek mož v pričo do 200 oseb broječe množice strahovito pretepel. Razbil mu je nos in mu prizadejal še več drugih poškodb. Napadalec je pobegnil po napadu.

ček ter hitro stopil na noge... Moj Bog, ali nisem morebiti zasrpal! Nikoli v življenju še nisem doživel take sramote!

In Mihejič je zgrabil hitro, z vajeno roko, po vrh. Spodaj se se kakor mravlje pregibale množice kmetov. Zastave, blisčice se v zlati tkanini, so zaplapolale v zraku. Procesija se je jela ponomati okrog cerkve, kvišku proti Mihejiču pa se je dvigal radosten klic: "Hristos voskres!" (Kri-stus je od mrtvih vstal.)

Kakor val je odmeval ta klic v Mihejičevi duši... Zazdelo se mu je, da ognji vseh živih svetloplapolajo močnejše, da se je brezštevila množica silneje vzvalovila, zastave so letale v zraku semintja, vstali veter pa je zajel valove glasov ter jih na širokih zamahih odnesel kvišku, soglasujoč s prazniškimi zvonovi...

Nikoli še ni zvonil stari Mihejič tako čudovito lepo. Bilo je, kakor da bi prepolno srce starčkovo prešlo v mrtvo bronovino; in glasovi so peli, trepetali, sme-

Volitve v Milwaukee. "Poraz" socializma.

Kapitalistično časopisje vpije, da so doživeli socialisti pri volitvah občuten poraz.

NASPROTNI DOKAZ.

Emil Seidel je dobil pred dvema leti 22.000 glasov, pri zadnjih volitvah pa 30.000.

Milwaukee, Wis., 3. aprila. — Pri večeršnjih mestnih volitvah so zmagali združeni meščanski stranki nad socialisti. Na volišče je prišlo nenavadno veliko število volilcev — oddanih je bilo 80 tisoč glasov napram 60 tisočim pred dvema leti. Meščanski kandidat dr. Bading je bil izvoljen s 43.172 glasovi, medtem ko odpade na dosedanjega socialističnega župana Emila Seidela 30.200 glasov. Tudi v občinskem svetu so izgubili socialisti večino, kar smo v tem listu poročali že večkrat.

Pri mestnih volitvah v Milwaukee so tedaj socialisti podlegli. Nasprotniki socialistov opisujejo večeršnjo volilno borbo kot "borbo zvezd in prog proti rdečemu praporu socializma". To je pa smelo potvarjanje resnice.

Na list ni socialističen. Toda pošten je in pravičen, vsled česar cenim priznava idealne cilje socialističnega nauka.

Laž je, da bi vihrala nad mestno hišo v Milwaukee dve leti socialistična zastava. Tamošnji socialisti so dali mestu pošteno upravo, kar priznavajo njihovi najhujši sovražniki, in ker je bila poštena, ni bila "amerikanska".

Prava "amerikanska" je v svet poslana vest o "porazu socializma" v Milwaukee; socialistični županski kandidat, Emil Seidel, je bil izvoljen pred dvema leti s 22.000 glasovi. Večera je bilo oddanih zanj 30.000 glasov. Ali dokazuje mogoče to, da toliko tisoč višje število, poraz!!

Starček izvršil samoumor.

75 let stari čevljar Frederick Bade s šte. 737 Cornelia Street, Ridgewood, N. Y., si je večeraj vzel življenje na ta način, da je vdihoval svetilni plin. V ostavljenem pisnu je naznanil, da se poda k svoji Lillie, njegova žena, je umrla pred enim letom.

Usoden strel.

Saunderstown, N. J., 3. aprila. — Ko je oddal večerj zjutraj v fortu Greble, neki utrdbi Narragansett Baya, korporal Wm. W. Lee običajni jutranji strel, se je zaklepal razletel in nek železen kos je Leea tako nesrečno zadela, da je obležal na mestu mrtve.

Vsem našim naročnikom, dopisnikom, bralcem, sploh vsem rojakom in rojakinjam širom Amerike voščimo

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE!

Uredništvo in upravnštvo "Glas Naroda".

jali se ter plakali obenem; spleteni v ta čudežni venec, so se dvignili kvišku proti vvezdnatemu nebu. In zvezde so vztrepetale iskreneje, razgorele so se in zvok so drhteli in se prelivali v nebeško harmonijo, ter iznova padali k zemlji z ljubečo naklonjenostjo...

Močnejši bas je gromovito bučal in metal od sebe mogočne glasove, napolniveše nebo in zemljo: "Hristos voskres!"

Dva tenorja, drhteča od zaporednih udarcev železnih kembelnov, sta ga spremljala s petjem, radostno in zvono: "Hristos voskres!"

In celo majhna dva soprana sta si prizadevala, da ne zaostaneta za drugimi, ter se vpletala med močnejše in radostno kot dva otročka pela: "Hristos voskres!"

Zdelo se je, kakor da se stari stolp trese in guga semintja, in veter, ki je vel okoli lica cerkvenikovega, kot da bi trepetal ponavljal s silnimi krili: "Hristos voskres!"

Štrajk na Angleškem po dolgi borbi končan.

Delavski voditelji pozivajo štrajkujoče delavce, da se naj vrnejo na delo.

IZID GLASOVANJA.

Večina, ki se je izrekla proti končanju štrajka, ne zadostuje za nadaljevanje borbe.

London, Anglija, 3. aprila. — Velikanski štrajk premogarijev je sedaj vendar končan. Tako je izjavil danes popoldne Albert S. Stanley, tajnik Midlands Miner Federation na zborovanju delavcev v Canoeck Chase, Staffordshire. Glasovanje štrajkarjev je sicer podalo večino proti končanju štrajka; toda ta izid ni zadosten, da bi opravičil nadaljevanje borbe, kajti za to je potrebna dvotretinska večina.

Tudi drugi delavski voditelji so nasvetovali delavcem, da se naj vrnejo na delo, in kolikor je znano, ta poziv ne bo brez vspeha. V vseh krajih se vračajo premogariji na delo.

Koliko škoda je napravil štrajk, še ni natančno znano. Znano pa je, da so izgubile železnice samo zadnji teden \$3.500.000. V štirih tednih so se znižali dohodki za \$11.705.000.

Redarji kaznovani, ker niso prebrčili linčanja.

Fort Smith, Ark., 3. aprila. — Preiskava linčarskega umora, katerega žrtev je postal nek zamorec, ki je bil osumljen, da je ustrelil pomožnega konstablerja Carra, medtem, ko se je pozneje izkazalo, da je pravi morilec pobegnil, je imela za posledico, da je odpustil mestni svet policijskega šefa, policijskega kapitana, šefa detektivov in osem redarjev. Vse to radi tega, ker niso mogli preprečiti linčanja nedolžnega zamorca.

Preiskava proti Lorimerju ustavljen.

Chicago, Ill., 3. aprila. — Preiskava proti podkupovanju volilcev obtoženega zveznega senatorja Lorimerja je bila večeraj naenkrat prekinjena. Velika porota, ki naj bi zaslišala priče, je bila razpuščena, kakor se čuje, na ukaz iz Washingtona.

Maršal ustrelil tri osebe.

Odin, Ill., 3. aprila. — Pomožni mestni maršal George Swangler se ni užival pet minut svoje nove časti, ko je streljal v množico vpijočih in pripravljajočih se ljudi v nekem restavrantu. Dva moža je ustrelil, tretjega pa smrtno ranil.

Poskušen umor in samoumor.

Baltimore, Md., 3. aprila. — V neki hiši v North Paca ulici je streljal 28 let stari Wilbur Green na svojo ženo in hišno gospodinjico Mrs. M. Albrecht ter si nato poglaval kroglo v glavo. Green se je, kakor že večkrat prej, zopet prepiral s svojo ženo in Mrs. Albrecht je prihitela v sobo z namenom, napraviti mir.

In starčkovo srce je pozabilo na življenje, polno muk in trpljenja... Pozabil je stari zvonar, da je njegovo življenje zaklenjeno v to tesno stolpovo višino, da je sam ostal v življenju kakor stari štor, razdejan od zle nevihte...

Poslušal je te zvoke, počoje in plakajoče, dvigajoče se k visokemu nebu in padajoče zopet bedni zemlji, in zdelo se mu je, da ga obkrožajo njegovi sinovi in vnuki, da so to glasovi večjih in manjših njegovih otrok, glasovi, ki se zlivajo v en sam kor in po njemu za srečo in veselje, ko jeega nikoli ni vide! v svojem življenju... In stari zvonar je vlekel za vrvi, solze so mu begale po licu, srce mu je silovito bilo v iluziji sreče...

Spodaj pa so poslušali ljudje in govorili so drug k drugemu, da še nikoli ni zvonil stari Mihejič tako čudovito...

A naenkrat je večji zvon nepričakovano močno vztrepetal ter hipoma umolknil... Zamotani

Revolucija v Mehiki. Zmaga vladnih vojakov.

Čete predsednika Madera so izvojevale v vojni proti severni Mehiki prvo zmago.

GEN. CAMPA NA BEGU.

Kakor vse kaže, so vladne čete dobro ojačane in reorganizovane. — Povračilo na poraze.

Jimenez, Mex., 3. aprila. — Danes so izvojevale čete predsednika Madera v vojni proti severni Mehiki prvo zmago nad upornim generalom Campa, katerega so prisilile, da se je v hitrem begu umaknil v Jimenez.

Campa, ki je pričakoval, da se nahaja v mestu Parral le pešica braniteljev pod gen. Pancho Villa, je sprejela močna vojsna sila pod poveljstvom generalov Villa, Telleza, Umbina in Soto. Glasom lastnega poročila je pustil na bojišču tri mrtvece, dvanajst njegovih vojakov je bilo ranjenih, in vrh tega je izgubil svoj največji top.

Vladne čete so očitno dobro ojačane, reorganizovane in odločene se masčevati za dosedanje poraze.

Campa je odšel v ponedeljek s 800 možmi od tukaj, in do Parrala ni naletel na sovražnika. Brez opozicije mu je bilo prepuščeno, da je izvedel navidez najugodnejše pogoje, komaj je po razpo stavil svoje ljudi, se je moral prepričati, da so zasedle vladne čete gric La Prieta, s katerega so začele streljati.

Gen. Quevado, ki je bil odpislan v ojačenje Campajevih čet, je prišel samo do Bace, kjer je dobil svojega tovariša na begu.

Za neodvisnost Filipinov.

Washington, D. C., 3. aprila. — Hišni odsek za zadeve otokov je priporočil predlogo, vloženo po Jonesu iz Virginije. Predloga določa, da naj postanejo filipinski otoki od dne 4. julija 1913 avtonomni, toda stopnjevanje, tako, da bi postali 4. julija 1921 popolnoma neodvisni.

Chautauqua jezero izstopilo.

Jamestown, N. Y., 3. aprila. — Vsled vednih nalivov zadnje dneve in hitrega kopnenja snega na višinah je prestopilo jezero Chautauqua bregove. Bati se je velike škode, katero more povzročiti poplava.

Velik požar.

Velika tovarna Manufacturers Wood Stock Co. v Millbury, Mass., je pogorela. Škode je napravil požar za \$75.000.

Veliko naseljevanje v Canado.

Winnipeg, Man., Canada, 3. aprila. — Danes je prišlo iz Evrope semkam naenkrat 21.000 naseljenecv za kanadski severozapad in Winnipeg.

SLOVENCI IN SLOVENKE NA ROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI IN NAJCENEJŠI SLOVENSKI DNEVNIK!

Kriza na Hrvaškem. Za ločitev od Ogrske.

Pri deželnozborskih volitvah se je izrekla ogromna večina za ločitev Hrvatske od Ogrske.

USTAVA PREKLICANA.

Samovlada proglašena. — Vsa oblast v rokah kraljevega komisarja. — Iz ogrske zbornice.

Zagreb, kraljevina Hrvatska, 3. aprila. — Ker se je izreklo prebivalstvo pri deželnozborskih volitvah z ogromno večino za ločitev od Ogrske, je bila proglašena za Hrvatsko samovlada. Ustava je preključena in vso oblast ima sedaj v rokah kraljevi komisar. Med prebivalstvom vlada vsled tega velikansko razburjenje. Položaj je jako resen.

Budimpešta, 3. aprila. — Razburjenje vsled grožnje cesarja F. Josipa, da odstopi kot ogrski kralj, se še ni poglobilo. V poslanski zbornici državnega zbora je prišlo večeraj in danes zopet do viharnih prizorov. Več govornikov opozicije je z ostrimi besedami napadalo vladarja in Khufen Hedervarjevo ministristvo.

Največji vihar je po povzročil prejšnji pravosodni minister Poloniy, ki je porogljivo izjavil, da radi njega vladar lahko odstopi. Za njega to ne bi bilo nikakega pomena, pa če bi se tudi Evropa nekoliko vznemirila. Sicer pa da kralj Ogrske ne more meničtiniti odstopiti kakor nezadovoljen ravatelj kake delničarske družbe. — Tudi proti prestolonasledniku je padlo več žaljivih besed.

STRAŠEN ZLOČIN.

Dva dečka, stara 15 oz. 13 let sta umorila svojega očeta, da ne bi imela nad seboj "bosa".

Los Angeles, Cal., 3. aprila.

Frank in Roy Janes, 15. oz. 13 let stari sinova rančarja Geo. Janesa, se nahajata v tukajšnji county ječi pod obtožbo, da sta umorila svojega očeta. Dečka sta strašen čin že priznala. V bližini ranča pri Comton sta počakala svojega očeta v zasedi, in ko je prišel po poti, ga je starejši deček ustrelil. Tripljo sta nato nesla domov in pripovedala materi, da so ustrelili neznanega sovražnika očeta iz zasede. Oba priznavata, da je bil oče z njima vedno dober. Kot edini vzrok za svoj strasen čin navajata, da ju je oče silil v šolo, in da jima je že presedalo, imeti nad seboj "bosa".

Preveč božjega blagoslova.

Guthrie, Okla., 3. aprila. — Mrs. J. A. Thalsgraph je dala danes življenje štirim zdravim dečkom. Oče otrok je oddaljen sorodnik guvernerja Harmona iz Ohio.

Zrakoplovec Rodgers ponesrečil

E. P. Rodgers, vsled svojega poleta iz New Yorka v Californijo znani zrakoplovec, je ponesrečil v Long Beach, Cal. Padel je iz višine 250 čevljev in se ubil. — 127. žrtev od početka aviatike!

Denarje v staro domovino pošiljamo:

za \$ 10.35	50 kron,
za 20.50	100 kron,
za 41.00	200 kron,
za 102.50	500 kron,
za 204.50	1000 kron,
za 1020.00	5000 kron.

Poštarna je všteta pri teh svotah. Doma se nekažane svote popolnoma izplačajo brez vinarja odbitka.

Naše denarje pošiljajte izplačuje c. kr. poštni hranilni urad v 11 do 12 dneh.

Denarje nam poslati je najprilicneje do \$50.00 v gotovini v priporočenem ali registriranem pismu, večje zneske po Domestic Postal Money Order ali pa New York Bank Draft.

FRANK SAKSER
82 Cortlandt St., New York, N. Y.
6104 St. Clair Ave., N. E.
Cleveland, O.

Navodilo

kako se postane državljan Zjed. držav

je dobiti povračljeno za pet centov.

Upravištvo "Glas Naroda".

Vstajenje.

Spisal Jos. Premk

Raže so zvezetele v polju in nebo se je smejalo v solnčnem smehljaju od jutra do večera, od obzorja do obzorja. ... koncipist Davorin pa je sedel doma za zastrtim oknom in se ni menil ne za rože, ne za spomlad, ki je romala po deželi, vsa mlada in vesela. ... Kajti že tri dni in tri noči je obhajoval koncipist Davorin svojo nevesto Angelo — pa niso zvonili k pogrebu zvonovi in ni se vila za krsto žalostna vrsta črnih pogrebcev, samo Davorin je bil, ki se je zaklenil v sobi, pretrgal svatovsko obleko od vrha do tal in prekel do konca dni vso srečo in življenje gospoda Blagaja, ki mu je prevzel zorno nevesto. Kajti Angela je bila roža vseh deklet: tolike slasti in pijane opojnosti je bilo v dišeči polti njenega telesa, da je hodil koncipist Davorin ob njeni strani brez misli in brez besed in kadar mu je dovolila, da jo je poljubil v smehljajoče ustnice, se mu je zdelo, da se nagibajo k njemu vse zvezde nebeske. ... Ali to se je zgodilo redko in koncipist Davorin je šel teh le malo in tak dogodek je bil zanj velik praznik, zato je težko pričakoval tistega dne, ko mu privoli Angela, da naroči v cerkvi. "Enkrat za trikrat!" Tako je bilo vse namenjeno, sklenjeno in zabeleženo z vročim poljubom, a zadnje besedo je govoril gospod Blagaj.

Malce čuden človek je bil gospod Blagaj; njuhal je v enomer, kašljal in pljuval neprestano, zalit v lica in ves trehušast, pa je imel tri hiše, tri konje in tri hčere, ki je imela vsaka po tri žene in še več, po trideset tisoč dole in še več, gospod Blagaj sam pa bogastva preveč in življenja svojega šestdeset in še nekaj več. Zato se je koncipist Davorin smejal z opravičeno zasmehljivostjo nerodnosti gospoda Blagaja, kadar ga je videl v družbi svoje Angele, ki je obračala obraz v eno mer v drugo stran, kot da težko prenaša njegov po masti in znojno smrdeči dihi, da pa bi prišlo kdaj tako. ... za to bi bil zastavi! koncipist Davorin svoje življenje in izveličanje.

Pa se je zgodilo vendar in še kar na kratko: Drobnopisec mu je pisal gospod Blagaj z nerodnimi kljukastimi črkami, ki so povedale koncipistu Davorinu v obraz, da naj nikar ne nadleguje neveste gospoda Blagaja. Zazijal je na široko in oči so mu izstopile, na to pa se je napotil naravnost k svoji nevesti Angeli. In tam je spoznal vso žalostno resnico Blagajevga pisma.

Na nizki sofi je sedela v svetli halji čarolna Angela, mastna in lopatasta desnica gospoda Blagaja pa je gladila njeno koleno.

In tisti trenutek se je stemnilo pred Davorinovimi očmi, prijel se je za čelo in zdrsil na kolena. "Križ božji!"

Gospod Blagaj je zakašljaj in vsa soba je bila naenkrat polna njegovega smrdečega diha, na to je pristopil k Davorinu in mu položil obe roki na ramo.

"Vstani sin moj in izpreglej, zakaj čisto ob primernem času se je dogodilo; pomlad je zunaj in Velika noč! ..."

Samo to je dejal gospod Blagaj, koncipist Davorin pa je razumel vse in je vedel vse: vstani sin moj in izpreglej, zakaj od vzhoda do zahoda je ves božji svet ena sama lumparija, laž in nič drugega in kdor jo taji, je največji grešnik.

Angela je prikimala in mu podala roko.

"Sanje so bile, nič drugega, Davorin, življenje pa niso sanje, ampak velika trpka resnica. Ne pozabi me!"

"Angela, tisočkrat ljubljena, zakaj si to storila?"

Gospod Blagaj je odstopil za korak in je razdraženo pomežiknil.

"Ali nisem govoril? Kdo je večji — gospodar ali hlapec?" Davorin je stisnil pesti in mu pogledal v oči.

"Pred pravičnim sta enaka o- ba."

"Kdo ima večjo oblast?" Davorin ga je pogledal še bolj srdito.

"Oblast je kraljica vseh hudo- bij!"

Angela se je nasmešnila in je kimala.

"Spoznala sem, da ne veš in se ne zavedaš, kako si neznamen."

"Ali, Angela, čim manjši je od tebe, tem bolj ga ljubi, ker največji med vsemi, je najneznatnejši!"

Kaj sem te ljubil mar zaradi tvoje zlate zapestnice?"

Gospod Blagaj se je zasmejal na glas in zasmejala se je tudi Angela, na to sta mu obrnila hrbet in odšla z roko v roki v drugo sobo.

Koncipist Davorin pa je povzdignil oči k nebu in dvojne debelelih solz je pripolzel po njegovem obrazu.

Nato je odšel in zavil po temni ulici tja, kjer so se skazali, ki so spoznali življenje. ...

Že dvajset korakov od krčme ga je srečal sošolec Jakob Golida, pisatelj, ki je tisti dan zajutrkoval župančičeve pesmi in obedoval Murnove romane in se napotil nato tako božansko nasičen k natakariji Tončki. Svoj koščen, neobriti obraz je zasenčil z vohastim mehikancem, ki je kazal precej očito konglomerat različnih mlak, golaža in enakih dičnosti, po katerih je potoval nekoč svojo zavrženo pot. Tudi njegov površnik je bil ves marogast, posebno zadnja stran je pričala, da je pustil nedavno pisatelj Golida bogve po kakšnem naključju fotografijo svojega hrbta v kupu ilovčastega blata.

Koncipist Davorin mu je podal roko in izpovedal svoje gorje.

"Zaradi tako vsakdanje zgodbe" — ga je hotel podučiti pisatelj Golida, pa se je mahoma premislil. "Nesrečen si, pojdi z mano, saj ako si mislil na svatbo, moraš imeti v žepu tudi kaj pravice."

Koncipist Davorin je segel v svoj ršebni žep, nato je objel pisatelja Golida in vzkliknil skoro veselo:

"Ves sem vaš. ..."

In tako je vstopil med začudene ljudi, potisnil si je klobuk na desno oko in komaj je odprl vrata je objel natakarijo Tončko, kot da se poznata že od nekdaj.

Slikar Boštjan se je prestrašil, da mu je padel kozarec iz rok in vsi so onemeli zavzeti in začudeni. Koncipist Davorin pa se je poklonil do tal in je skočil na to na mizo. In pri tem je bil njegov obraz tako židane volje, kot da so ves božji dan deževali na njegovo pot sami cekini.

"Kaj se je zgodilo?" je zastokal literat Luka in se stisnil plaho v kot, a pisatelj Golida je iztegnil roko in pokazal na koncipista Davorina.

"Zakoni so na svetu in postave, v debelih knjigah so napisani paragrafi in toliko jih je, da bog pomagaj. Z ognjenim mečem straži pravica uboge in majhne, enkrat zamahe in kaznovana je cela voj-ska, koncipist Davorin pa je bil najubojnejši med ubogimi, najneznatnejši med neznatnimi, pa ni bil deležen tega blagoslova in nikogar ni, ki bi povprašal na glas: "Kam ste s pravico, da trpi koncipist Davorin po krivici, ko je bil ves življenje dober in pošten človek! Zato je prišel da napravi svatbo med nami."

In tako se je pričela gostija, ki je trajala do belega dne. Z jutrom pa se je napotil koncipist Davorin domov in se zaklenil v svojo sobo, kjer je pričel žalovati za svojo nevesto Angelo.

In žaloval je tri dni in tri noči, ko pa so zunaj zazvonili zvonovi k vselemu vstajenju, se je poslovil od svoje žalosti in ni mislil na njo nikoli več. ...

KER JE IMEL VLAK ZAMUDO.

Pri cesarskih manevrih na Japonskem, katerim je prisostvoval japonski cesar s princem, se je pripetilo, da je moral čakati dvorni vlak na neki postaji, ker je bil drugi vlak zaradi krivega nameščenja prišel s tira. Prešla je ena ura, predno se je odstranil vlak. Uradnik, ki je imel službo je bil torej odgovoren za promet, si je vzel zamudo tako k sreči, da se je vrget pod brzovlak. Pustil je pismo, v katerem je rekel, da je smatral za svojo dolžnost, vzeti si življenje za nepriliko, ki je zadela cesarja!

ŽENSKÉ POLICAJI.

Siam je edina dežela, ki ima žensko policijo. Ta policija straži harem v Bangkoku. Za te policajke so izbrane samo izredno grde ženske in take, ki so zaslovele po svoji — sitnosti.

Zaloga vojnega orožja v Albaniji.

Turška vlada se je odločila, da ustanovi v vilajetu Kosovo orožno depote, in sicer v Peču depot 12,000 in v Prištini depot 16,000 pušk ter municije. Orožje izroče v slučaju vstajškega gibanja mohamedanskim Arnavtom.

Krist je vstal!

Krist je vstal! Milijoni šepetajo v tihi svečanosti v tem ganljivem trenutku leto za letom ene in iste besede, istim čustvom, istim tajinstvenim izrazom, kakor pred tisoč leti. ...

Danes je na svetu vse nekako veselejše. Priroda se probuja, zemlja se krasi s cvetjem, a ljudje na njej govorijo o vstajenju, o novem življenju. ...

Roža.

Češki spisal Jaroslav Vrchlický.

Bilo je meseca maja leta 1283. Nekako sredi ulice del Corso, ki je tedaj tvorila sredino Florencia, je stal nasproti hiše peka Folca Portinarija mladenič vitke rasti, obličen v tesno se prilagajočo črno obleko, ki je bila tedaj običajen kroj bakalarjev visoke umetnosti.

Dolgo je že stal tukaj in očividno nekaj pričakoval. Zlato pomladansko solnce je poplavljal ulico z morjem svitlobe; neobičajno sveže ozračje se sicer še ni lesketalo v globokem polnem azurju, ali bilo je nekaj nenavadno sanjavega v teh mehkih valovih, ki so pluli k ostrim vrhovom patricijskih poslopij, k stolpom in kupolam čarobnega mesta. Nekaj kakor spev nevidnih ptičev se je razlegalo v višini, zdajpa zdaj se je začulo iz vrhov in nasadov slavnostno šumenje košatih dreves, in zopet je zavladala sanjava tišina, polna nepopisljive pomladne nežnosti in dovzetne čarobnosti. Včasih se je prikazal na ulici brat kakega reda s pobožno prekrizanimi rokami na prsih. Z rožnim vencom na beli vrvički okoli ledij prikazal se je kakor senca, da bi se tim bolj videla bela krila golobov, ki so pletavali v celih gručah z nazidkov Signorie tiho in plaho, kakor bi ne hoteli rušiti tišine mesta, pogreznjenega v zlate pomladne sne.

Mladenič, zavrt v plašč, je stal kakor soha ter gledal nepremično v gum rž, cvetočih pred hišo. To so bile polne, velike rože bajne krasote in omamljive vonja. V tem se je bližal po ulici resnih korakov in s sklonjeno glavom, prav tako črno opravljen v obleko bogatega patricija; v roki je držal list, zdajnjazaj z njegove kaj prečital ter se včasih nasmešnil. Kaka dva koraka pred mladeničem je obstal, prekrizl roke na prsih in ga ostro opazoval. Mladenič dolgo ni čutil, da ga opazuje, končno pa se je predramil, stegnil obe roki in stopil prihajajočemu nasproti.

"Mož Quido!" vsklikne in nehotično se po listu, s katerega je ta čital še pred trenutkom.

"Ne tako hitro, Durante", odvrne odgovorjeni, ogiba se, ter dvigne list nad glavo, kakor bi hotel prijatelja nagajati, "ne tako hitro!"

Aleluja, Aleluja! — pojejo veselo velikonočni zvonovi. ...

Veseli se danes duše in čestitajo druga drugi na vselem dnevu — vse diše veselja in upanja. ...

Pozabljeni so tužni dnevi velikega tedna, pozabljeno vse to, kar spominja in vzbuja žalost. ...

Saj se ponavlja dan na dan, da brez Golgote ni vstajenja, da je ni kupe veselja brez kaplje grenkega žolča. ...

In v tem znamenju, v upanju na nov preporod, novo bolje in veselejše življenje, kličemo vsem:

VESELO ALELUJO!

"Saj veš, da koprim hrepenenja", ga je prosil mladenič. "Čisto naravno, oni, ki ljubijo, vedno plante v hrepenenju", pravi Quido polagoma, kakor bi čital.

"Ti se mi posmehuješ." "Ne, prijatelj, toda ne vem, če te zadovolji moj odgovor. O zadnjih, tisti, se ljubim, imam svoje posebno mnenje, drugačno kakor ti in kakor Cino —"

"Tudi kakor Dante da Maiano", ga prekine prijatelj. "Vem to, vem. Toda za Boga, daj vendar sem! Ravno tvoj odgovor me bo zanimaj najbolj."

"Tu imaš", in segel je v stranski žep, "odgovor Danteja da Maiano. Skoro razžalil me je nacin, kakor on govori o ljubehni. Tako nizko, kakor obzorje njegove duše. Tim bolj hrepenim po tvojem odgovoru."

In zopet stegne roko po prijateljevem pergamentu. Toda Quido Cavalcanti je držal trdno pergament nad glavom in rekel s potnemelimi obličjem:

"Pusti. Durante moj, pusti! Tudi moj odgovor te ne zadovolji. Koliko nas veruje v ljubezen in kako drugače vsakdo pojmi. Cino samo dobrovoljno, Dante da Maiano s topimi mislimi, ti z gorečim srecem in jaz — jaz s hladnim razumom. Največji predmet ljubezni je meni filozofija. To je oni sladki gospod, ki me nadvlada: Eccc deus fortior me!"

"Kdo izmed nas ima prav?" "Tvoj odgovor, tvoj odgovor! nestrpnost gorim!" je klical prijatelj.

V tem, ko je izročal Quido prijatelju svoj odgovor na njegov sonet, so se odprla vrtna vrata pri hiši Folca Portinarija in izstopili ste dve matroni, strogega obličja, sivih las, v bogati, toda priprosti opravi. Za njimi se je pokazala na ulici deklica nežne postave, oblečena v najbolj belo oblačilo, lahke, sklonjene glave, z nežnim nadhim rdečice na blestem, prosvitnem licu. Stopila je med matroni ter šla sredi med njima po ulici.

Prijatelja sta se ognila in jih počakala s spoštljivim, globokim poklonom. Matroni ste se ponosno in hladno zahvalili za pozdrav, devojka pa je globoko povsila svojo lepo glavico, kakor pod težo krasote, in bogatejša rdečica je pobarvala njeno lice, podobno v tem trenutku najkrajnejši rozi na grmu, mimo katerega je pravkar šla. Samo za hip je dvignila plaho, kakor srna, svoje

nepopisljivo globoke, temno a-zurne oči ter korakala naprej sredi matron z obnavljajočimi se koraki in s sklonjeno glavico.

"Tako ponižna je moja devica in tako ljubezniva", je zašepetal, tresoč se skoro začudenja in sive bojazni, prijatelj Quido Cavalcanti.

Ta, starejši in hladnejši, je bil tudi tako zavzet, in polovišči svoj roko na prijateljevo ramo, je ponovil žalostno poslednje besede jednega izmed njegovih sonetov: "Vzdihaj, klič k duši ne-prestano!"

Nato pa hitro zavije v sosedno ulico.

Durante Alighieri je stal še vedno nem, s pogledom, uprtim na to rajsko prikazen. — Evo, tam koncem ulice se je lesketala ona "creatura bella bianco vestita", kakor zarna lilija med sivimi stebli vevnega trsa. Kakor korakajoč plamen se je dvigala in videti je bilo, kakor da je vsa krasota te pomladne prirode, ves starodaven pogled zamišljenega mesta, vsa svitloba in jasnost, ves vonj in lesk samo okvir, iz katerega sije ona, smehljajoča se, z lahko rdečico na licu, z ono nežnostjo v globokem očesu, z ono prijaznostjo večne, neskončne ljubezni.

V tem so se oglasili vsi zvonovi bližnjega svetišča in prestrašena tolpa golobov je, kakor oblak belih rož, zletela nad njeno glavo, ki se je izgubljala v temnem portalu hiše, katere kamenje je navidezno vstrepetavalo v zlatem vzduhu, ko je prestopila njen prag.

"Eccc deus fortior me, qui veniens dominabitur mihi", je šepetal kakor zamaknjen Dante Alighieri, stoječ neprestano na istem mestu in zroč na konec ulice.

"Ah, messer Durante", se oze-ve za njim glas, "za kakšno kanceno iščete poslednjo rimo?"

Ogovorjeni se obrne, hitro kakor oni, ki je prerušen iz globokega sna. Pred njim je stal vzor dovršenega gizdalina one dobe. V roki je držal velik šopek in brezskrbno žibal svoj meč v bogato okrašeni nožnici.

"Messer Simone, Bog z vami! Rime baš nisem iskal; to pri meni ni običajno; še prej, nego jo rabim, mi pride sama od sebe, in ne samo jedna, verjemite mi."

"Saj je znan vaš ponos, ničesar ne marate priznati. In vendar vem, da prečujete cele noči nad jednim samim sonetom."

"To morete imeti prav, toda nad sonetom, ki je že napisan." "Napisan — tega res ne razumem. Če je napisan, kaj pa še treba? Jaz bi preje prebdel celo življenje nad nenapisanim."

"To pa jaz dobro razumem, messer Simone. Vidite, najina pota so različna."

"To imate prav — vi iščete tukaj rime, in jaz sem pripravljen, da odvedem iz cerkve Bice in jo spremim domov; nekaj časa se bodem še sprehal po trgu, potem pa odidem k cerkvenim vratom. To bi bilo za kanceno, messer Alighieri."

"Vam — je naročeno? — in od koga?"

"Od nje, od Bice, hčere Folca Portinarija. Imam že besedo, messer trovatore, kot ženin pojdem po njo — kot ženin. Z Bogom, signore, z Bogom! Ko naj-dete rimo, se me spomnite."

Dante ga ni več čul. Morje teme ga je poplavlilo. Slišal je čuden šum, kakor bi se odpirala zemlja. O, če bi ga hotela požreti! Toda ona, kruta in trda, ni storila tega. Drevesa okoli njega so naprej slavnostno šumela, rože so dalje cvetele, golobje so kakor sicer poletavali z nazidkov, vzduh je bil jase, svetel in vonjajoč in le v njegovem srečju je bilo brez-dno, bila je noč, bil je šum. Ni vedel, kako dolgo stoji tukaj, držeč v roki odgovor prijatelja Quida Cavalcanti, še vedno neprečit, — odgovor, po katerem je tako hrepenel. — Kaj ta odgo-vor, zdaj je imel drugega.

Koraki, govorjenje in smeh so ga prerušili iz misli. Ona se je vračala po končani pobožnosti iz cerkve. Šla je zopet bela in žareča, toda ne več sredi matron — ti dve ste šli zadaj —, ampak šla je naprej, a na njeni strani se je zibal in prestopal on, isti Simon de Bardi, ki se je še pred trenutkom tukaj z njim pogovarjal. In zdaj je zopet pripovedoval same dovrtipe ter se smejal in ona je držala v roki njegov šopek ter se lahko smehljala, matroni pa ste šli za njima s čutom materinskega ponosa. Bili so že blizu pesnika, in govor je postal vedno bolj glasen in izživljiv. Dante je hotel zbežati, ali ni imel toliko moči, sicer je bilo pa tudi že pre-pozno.

"Ta sreča, iti z vami", je brbljal messer Simone, "kako jo preživim!"

"Ne vem, če je res tako", odvrne ona skromno. "Ali hočete dokazov?" je izzval.

"Če pride sreča, mora biti vsakdo srečen", je zvenel njen glas, in pesnik je čutil, kako se zrcali v njem solza, "toda spominjati se v svoji sreči ubogih, to je večja umetnost."

"Ne razumem vas, signora. Koga naj se spominjam?"

"Trpečih, signore Bardi — trpečih", reče ona tiho.

V tem sta dospela pred hišo ob grmu, polnem cvetočih rož.

"Odrtrgala je najkrajnjo rožo, in predno se je messer Simone nadejal, jo je dala pesniku s povesnimi očmi, ali vendar z očmi polnimi nežnosti in brezkonne ljubezni."

Niti besedice ni rekla — on tudi ne. Odsla sta v hišo — in on je na ulici pritiskal k ustnicam to-bujno razcvetelo ognjeno rožo, katero je posvetilo njeno oko s solzo nebeske nežnosti in brezkonne ljubezni.

In stal je še dolgo, dolgo na ulici pred hišo peka Folca Portinarija mladi Durante Alighieri. Nepremično je zrl v to rožo, najprej topo, brezmišeln, v nepopisljivih bolih, pozneje je spoznal njene zavite, kako so se vrtile v nežnih spiralah, brzi, krilati njegov duh je stopal po njih globoke in nižje, črne njegove misli so delovale s tako silo, da je izginila roža in so ostale samo še spirale, vedno padajoče, krožeče, stopajoče v neznano brezdnost, besno in grozeče. Vizija peka je prešinila v tem trenutku njegov mozeg; peklo muk, katere je pre-

bil, je dobivalo formo ter v ti ro-nad sonetom, ki je že napisan." In medtem so njegove solze tek-le na rožo, gorke kakor stopljen svinec, žgoče kakor žvepleni dež Sodome in Gomore. Toda tudi o-čistujoče in povzdigujoče. V od-lesku solz se mu je naenkrat za-zdelo, da v njegovi roki ta krva-vo ognjena roža blede, da se sveti v sneženem bleisku in s koncem nevihte v svojem srečju je videl, kako roža raste neprestano v o-brovschem razmerju, raste v žare-čo rožo empyrea, kjer je vsak li-stič prestol svetnika, kjer je sre-dišče ognjeni vir, kjer biva lju-bezen, ki pregiba vse zvezde. In blizu sredine vstaja z jednega iz-med lističev ona "creatura bella bianco vestita" ter mu prihaja naproti, držeč v roki vevne ne-ve-nečega lāvora, katerega listje so zvezde, zveneče po vsemiru kakor glas množic in šum padajočih vo-dā. Sveti, sveti, sveti — Hosana in Alleluja neskončnih in nešte-vilnih angeljskih zborov.

In pritiskaje rožo k svojim ustnicam, je čutil v duši prve ob-rise velike svoje pesni, ki mu je jedina pomagala prenesti izdajo ljubezni in domovine, in ni vedel, da ide mimo mlad mož, slikar, ki se je, videč ga stati z rožo v roki globoko zamišljenega, tudi usta-vil — da bi si vtisnil v dušo ve-li-kono njegovo sliko ter jo pokazal bodočim vekom.

In ta slikar je bil Giotto.

VABILO

PRVO VELIKO VESELICO

v korist slovenskega pokopališča v Johnstown, Pa., in okolici.

Veselica se vrši dne 8. aprila v dvorani društva Triglav na Ohio St., Johnstown, Pa. Pričetek ob 6. uri zvečer.

Tem potom vabimo vse Sloven-ce in Slovenke, da se te veselice udeležijo blagovolite. Upati je, da niti eden ne bode izostal, ki želi tukajšnjim Slovincem lep napredek. Vstopnice je dobiti v vseh slovenskih trgovinah. Torej, rojaki in rojakinje, delajte za prepotrebno stvar!

Tukajšnji rodoljubi so na seji dne 31. marca t. l. že veliko daro-vali, kar se bode na veselici po-trebovalo. Imamo že nekaj pija-čice, prigizka, smodk in drugih stvari, to je darov, ki se bodo na-omenjeni dan izgrlili. Ves dobi-ček je v korist nabave pokopali-šča. Kdor pa ni bil na seji dne 31. marca, lahko še vedno odda kak dar, da bode večji pribitek. Darove sprejema g. Fran Gabre-nja na 800 Broad St., Johnstown, Pa., ki jih bode potem odposlal na pravo mesto.

Se enkrat naprosimo vse Slo-vence in Slovenke, da se udele-žijo te veselice, ker s tem pokaže-mo drugorodcem, kdo smo mi in kaj da lahko složno naredimo.

Na svidenje dne 8. aprila!

ODBOR.

POZOR, SLOVENCIM!

Na prodaj imam v Johnstown, Pa., dve hiši. Obe sta še v popol-noma dobrem stanju. Prva s 6 in druga pa s 7 sobami in obe na enem lotu, koji meri 40X120. Ce-sta poleg poslopij, 5 minut hoda do poulične železnice. Poulična železnica vozi mimo mnogo raz-ličnih tovarn in premogokopov, kjer zaslužijo naši slovenski ro-jaki od \$250 pa do \$400 dnevno. Delo je stalno. Lepa prilika za rojaka, koji želi imeti svoj dom.

Lahko pa kupita dva skupaj, in sicer vsak eno poslopje. Cena o-bema hišama z lotom vred je \$2000. Nekaj se plača takoj, osta-lo pa po dogovoru. Rojak, kate-gora ne veseli več nositi tujeg \$10 ali mogoče \$14 mesečnega rentu od svojega sedanjega sta-novanja, naj kupi svoj dom in plačeval bo rent sam sebi, ne pa tujem. Kdor ima veselje kupiti, naj se oglasi, ali pa piše na na-slov:

Ivan Pajk, L. Box 328, Conemaugh, Pa. (44 v 3 d)

Cena voznja.

Parniki od Austro-Amerikana proge:

"L A U R A" odpluje dne 10. aprila 1912

do Trsta in Reke	\$35.00
do Ljubljane	35.60
do Zagreba	36.20

Vožnje listke je dobiti pri FR. SAKSER, 82 Cortlandt Street, New York.

"GLAS NARODA"(Slovenic Daily.)
Owned and published by the
Slovenic Publishing Co.
(a corporation.)FRANK SAKSER, President.
JANKO PLESKO, Secretary.
LOUIS BENEDIK, Treasurer.Place of Business of the corporation and
addresses of above officers: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.Za celo leto velja list za Ameriko in
Canada. \$3.00
" pol leta. 1.50
" leto za mesto New York. 4.00
" pol leta za mesto New York. 2.00
" Evropa za vse leta. 4.50
" " pol leta. 2.50
" " tretji leta. 1.75"GLAS NARODA" izhaja vsak dan iz-
zvenem nedelji in praznikov."GLAS NARODA"
("Voice of the People")
Issued every day, except Sundays and
Holidays.
Subscription yearly \$3.00.

Advertisements on agreement.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne
natisnejo.
Denar naj se blagovito pošilja po
Money Order.Pri spremembi kraja naročnikov
prosimo, da se nam tudi prejšnje
brošure naznani, da hitreje najde-
mo naslovnika.Dopisom in pošiljankam naredite ta na-
slov:"GLAS NARODA"
82 Cortlandt St., New York City.

Telefon 4687 Cortlandt.

Probujenje narave. Zarjko solnce se z vsakim dne-
vom bolj približuje zenitu, se od-
daljuje od horizonta, ter ogreva
s topljimi žarki zamrzo le-
matere zemlje. Beli sneg je že za-
čel kapneti na visokih gorah, ter
se spuša v vijugastih potokih po
trminah in pobočjih v dolino.
Tam se zopet izgube pod zemeljs-
ko površino, ali se pa zlijejo v
dolini druge, nastala mogočna
reka pa namaka polja in livade,
dokler se ne razgubi kje v mo-
gočnem morju.Priroda se probuja!
Pogorske zveri prihajajo iz
svojih brlogov, iskajoč plena, da
si potolajajo dolgotrajni glad.
Zastavni mornar opazi na
gladkem in mirnem morju, da
bode zopet treba razpeti bela ja-
dra in odpluti v daljine, nepozna-
ne kraje.Narava se probuja!
Devojčka ogleduje skromni vr-
tič, ki je tako dolgo spaval pod
belim plaščem, ter čaka s hrepe-
nečim srcem, da zopet vzklija
mlečje evetlice. Pri tem pa se je
polaskajo mila, sladka čustva...Narava se probuja!
Kamorkoli upreš svoj pogled
opazi probujenje prirode. Novo
življenje začnejo poganjati, vse
in povsod zeleni in brsti...Povsod vidis veliko izpreme-
bo, novo življenje, kakor bi ti
pripravdevala mati prirodo:Konec je mračne, dolgotrajne
zime, glej, probudila sem se, v
znamenju upanja, veseli se ti,
probudi se, začni s svežimi sijami
novo življenje!Narava se probuja!
Krščanski narodi so videli v
tem probujanju prirode drugo
znamenje, to jim je bil znak, da
je vstal njihov Odrčnik, in zato
so veselo vzklikovali: Krist je
stal! Aleluja!Krist je vstal od mrtvih, pro-
budite se, vstanite tudi vi, vsto-
pite v novo življenje in zapojte:
Vstali smo! Aleluja!Priroda se probuja — a naše-
mu rodnemu naseljenju v daljni
tujini prihajajo na misel njegovi
bratje v domovini, katerim še ni
zasijalo solnce svobode. Zanje še
ni pravega vstajenja...Tudi tukaj ovirajo ovirajo se
današnja moderna tlačana
težke verige, a ko se jih bode o-
tresel in bode zasijalo vesolj-
no človeštvo solnce prave, res-
nične svobode, tedaj bomo
lahko rekli:Res se je probudila narava in
rod!**Posledice Mačohovega procesa.**Sedemdesetletni Mačohov o-
če v Pjotrku na ruskem Polj-
skem si je vest, da je njegov sin
— menih Mačoh, ki je obkraljil
Matere božje v Čenstohovu in iz-
vršil umor na lastnem bratu —
obsojen na 12 let ječe in doživ-
ljensko deportacijo v Sibirijo tako
vzel k srcu, da ga je zadela kap.
Obležal je mrtve.**Nekaj o Slovencih, čital-
nicah in sokolstvo.**Slovencev je po številu v Zdru-
ženih državah ameriških nekaj
čez 100,000 (reci stotisoč duš).
Vsi ti so se naselili v teku dvaj-
setih let po večjih krajih nove
domovine v skupnih naselbinah
do več tisoč po številu. Zapustili
so svojo rodno zemljo Kranjsko,
Štajersko, Koroško in Primorsko.
Tako ob začetku bili so večina
samo začasno tu, ker so imeli na-
men se povrniti prej ali slej v na-
ročje svojih dragih, bivajočih on-
stvar širokega morja, ter osrečiti
svoje s težko prisluženimi novei.
Ker pa čas ni izboljšal njih raz-
mer v stari domovini, temveč so
življenske razmere vedno slabše,
odločili so se najprej nekateri in
zapustili svoje rojstne kraje ter
se poslovali za vedno od ognjiš-
te, katera niso mogla nuditi vsakda-
njega obstanka. Tako je prišlo,
da so se truma za trumo zbirali
pri širokem morju ter s hrepe-
nenjem in najboljimi nadami de-
lali načrte za bodoči novi dom. Z
žalostjo so se poslovali od zemlje,
katera jim je bila sveta. Marsi-
kateri se je spominjal na ladiji
pri dolgotrajni vožnji, kaj da ga
vse čaka in kakšna bode prihod-
nost, ko dospe v kraj, kjer mu
je usoda začrtala njegovo novo
pot življenja. In tako se je po-
navljalo od časa do časa. Uposte-
vati se mora, da so imeli oni, ka-
teri so prišli pred dvajsetimi leti
semkaj, inšji boj za obstanek ka-
kor danes in sicer iz stališča kot
zaščitniki in se jih mora kolikor
toliko v tej zadevi upoštevati. Če
pomislimo, da so bili tisti časi za
narode, kateri so imeli manjšine,
težko začeti. Slovenci, oziroma
naš slovenski narod ne smemo re-
či, da je spal. Poglejmo dobo 20.
let nazaj, kaj je bilo takrat in
kaj je danes! Zgodovina sloven-
skega naroda je še zelo mlada,
vendar ima že precej moč, kateri
so postavili temeljni kamen za
mili naš materni jezik v tej novi
domovini. Imena njih se bodo ti-
skala v knjigah, katere bodo pi-
sali o postanku slovenskega na-
roda v Ameriki. Spoštovati jih
moramo še danes in spoštovali
jih bodo še bolj naši potomci.Dokaz spoštovanja nam bodi, ker
lahko vsak danes vidi, kako ob-
sirn napredek smo dosegli na po-
lju časnika. Vsak rojak danes
lahko čita, ako le čitati zna,
vse novice, katere pred dvajseti-
mi leti niso bile v nobenem slo-
venskem časopisu tiskane, ker ni
bilo nobenega. Torej, kar se tiče
napredka na tem polju, moramo
priznati, da je ravno tako tudi v
drugih stvareh. In to nam je jas-
ni dokaz, da moramo vsi stremeti
za napredkom in gledati za ko-
rist slovenskega naroda in za
njegov obstoj. Ker pa se sučemo
ravno okrog napredka in o pro-
vitu našega obstanka, moramo
se ozreti malo nazaj in predvari-
ti dobro vse nasvete in članke
raznih pisateljev današnjih dni.Tukaj, Slovenci, rojaki! Opo-
zarjam vas na nekaj, kar nobe-
den ne premisli, zgodovina vsa-
kega naroda, katerega poznamo
danes, in naroda prvejše dobe,
to so bili narodi, ki so že ob po-
četku prvih Slovanov prišli do
vrhuna slave in do propada.
Kaj jih je pripeljalo do cilja, be-
rite zgodovino istih, to je bila do-
ba moči, ker je odločevalo orožje
in je bila uloga, katere je vedno
odločevala, dokler je bil narod
složen. V tistih dobi je bila žola
postranska stvar, ampak vsa po-
zornost se je obračala na telesno
vzgojo, kar je bilo takrat za upo-
števati. Danes pa se potrebuje tu-
di znanje, čitanje knjig in druge
vede, da se zamoreno meriti z
narodi, med katerimi živimo. Po-
svetiti moramo vse naše zmžno-
sti najprej temu, da spoštujemo
svoj lastni narod. K temu mora-
mo najbolj čislati in spoštovati
svoj mili materni jezik. Za izgled
naj nam bodi bridka skušnjava iz
stare domovine, kako je bilo z
našimi dedi in očeti trideset let
nazaj. Skupno so se borili za pra-
vice in obstoj Slovencev, brat z
bratom je bilo geslo in dosegli so,
da je slovenska stolica dosegla
svoj uradni slovenski jezik, kar
je bilo upravičeno.Žalibože, da se je pojavila bo-
lezen na telesu slovenskega na-
roda, bolezen, katere razruši še ta-
ko trdno bratsko vez. Pojavilo se
je v taboru naših mož nesporez-
umljenje, katere je pripeljalo
vso slovensko zemljo do tega, da
ne more dati svojim otrokom
dovolj hrane in da jih je primor-
alo na tisoče zapustiti svoj last-
ni dom in jim iskati zavetja v tu-
jni. Li ni to dovolj žalostno? Ne
bilo bi to še toliko, ko bi ne pre-
tila hujša nevarnost.Če se ozremo danes po širnih
Združenih državah, vidimo zapo-
četo delo, katero je slovenskemu
narodu v ponos, z odkritosr-
nostjo se mora priznati, da so
Slovenci v tej kratki dobi zelo
napredovali, ako se ozremo na
današnje razmere, vidi se, da se
spodbuja vedno in vedno našemu
narodu prihoriti si stopnjo za
stopnjo ugleda in veljave. Ven-
dar ni še mogoče doseči, kar bi
nas najbolj povzdignilo, dasirav-
no se trudimo in stremimo vsi za
enim in istim ciljem. Stvar bi bi-
la celo lahko za izvesti, žal, da se
ne začneja pri podlagi. Podlaga
vsakemu narodu je složnost, lju-
bezen bratstva in spoštovanje
materinega jezika. Zatorej se
moramo ravnati po zlatih besed-
dah sv. Avgušina. V potrebnih
rečeh naj nas vodi sloga, v dvo-
misljih svoboda, v vseh pa ljube-
nen bratstva. Zatorej naj se
ravnamo po teh besedah, katere
dosti jasno pravijo. Pokažimo sa-
mo dela, katera nas bodo povzdi-
gnila, kar pa je slabega, zakrij-
mo. Nadalje ako hočemo, da bo-
de slovenska beseda slovela in
imela čast v priči narodov, jo
prvi sami spoštujemo, ne toliko
v praznih besedah in malovrednem
pričkanju, temveč v dejanju in
slavni obnosu slovenski. Beseda
naša nam bodi navadna v naših
družbah, na izprehodu in pri ve-
selicah, kakor doma, naj se be-
sele materina čuje in slovi. Tako
bodo pošteni tuji našo sloven-
sko besedo spoštovali, če bodo
spoznavali, da jo mi prvi spoštu-
jemo. Ne prenamagimo se v svojih
pravičnih zadevah, ne nosimo se
prenapeto. Pohlevnost in po-
dlost, prijaznost in mirsljubnost
so bile od nekdanje zvezde sloven-
ske.Da pa bomo vse to lahko iz-
vrševali, čitajmo slovenske knji-
ge in časopise, to nam nudijo na-
še narodne čitalnice! Ustanov-
ljajte jih! Nobena slovenska na-
selbina naj ne bode brez čitalni-
ce. Čitalnice naj potem delujejo,
da se rodoljubi zbirajo in se na-
peljuje člane in znance do zblize-
vanja vseh slojev in da se skup-
no prirejuje predavanja, družab-
ni večeri in poučni govori in dru-
go.Nadalje naj ne ostanemo tuji
za drugimi narodi v telesni vzgo-
ji. Zeleti bi bilo, da bi se sloven-
ski narod vzdrnil, kar se tiče
ohraniti zdravo narodno telo.
Med 100,000 Slovencev v tej novi
domovini bi moralo biti najmanj
15 sokolskih društev, danes im-
amo šele samo tri! To je premalo.
Slovenci, vzdrainimo se! Nobena
slovenska naselbina naj ne bode
več brez sokolskega društva! Ro-
doljubi, delujte na to, sedaj je
čas, da začnemo! V sokolstvu bo-
demo dosegli enakost, bratstvo
in moč, s tem bomo lahko po-
kazali drugim narodnostim, da
nismo samo za delo, pač pa, da
smo tudi duševno in telesno moč-
ni! Vso pozornost obrnimo tedaj
na sokolska društva, vstanov-
ljajmo jih povsod in glejmo, da
ne bomo zastali za našimi ro-
jaki v stari domovini, da tudi mi
začnemo z delom, katero bi mogli
že imeti dovršeno, namreč, da si
ustanovimo jedno najbolj potreb-
no jednoto (zvezo) sokolskih
društev, katere je najbolj potreb-
na, ker nam bode dajala priliko
skupno delovati za obstoj sloven-
skega naroda. Ako se odzovejo
rojaki Slovenci širom nove do-
movine za ustanovitev tega prepo-
trebnega zavoda, potem nam je
zagotovljen uspeh, kajti veliko
je mladenčev za naraščaj, kateri
bode lahko v par letih ponos in
čast Slovencev tu in onkraj mor-
ja. Torej na delo! Sedaj je čas!
Drugi Slovani imajo sokolske
zveze, kakor čeki, poljski in slo-
vaški narod, Bolgari in Srbi. Za-
kaj da bi mi zaostajali? Prihod-
nje leto bode slovensko sokol-
stvo v stari domovini praznovalo
petdesetletnico svojega obstanka.
Vabljeni smo že sedaj na udele-
žbo iste; zatorej vzdrainimo se,
da bomo lahko tudi mi zasto-
pani na redke slavnosti, da s tem
pokažemo, da Slovenci v Ameri-
ki tudi stojimo v bojnih vrstah
za naš narodni obstoj. Torej kli-
čem vsem Slovincem: Delujmo in
potrudimo se, da dosežemo, kar
želimo in to nas bode gotovo do-
vedlo do blagostanja. Spremlja
naj nas ljubezen, edinstvo in
vztrajnost!

Waukegan, Ill.

M. V. Sheridanaki.

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA

"GLAS NARODA", NAJVEČJI TR

NAJČENEJSI DNEVNIK

V vseh grocerijah.

Pazi na znak na vsakem blebu.

WARD'S

TIP-TOP

BREAD

WARD BREAD CO.

100% CROSTON

5 in 10c. BLEBU

**"Feeling Better Already
Thank You!"**Srečen
sem, ker
sem poslu-
šal vaš svet in se
zdrazil zDr. Richterjev
PAIN-EXPELLERJEM.Ozdravel me je bolečin v
grlu in križu, da se počutim sedaj
čisto zdravega. Vsaka družina
bi ga morala imeti. Čuvajte se
ponaredb. 25 in 50c. steklenice.F. AD. RICHTER & CO., 215 Pearl Street, New York, N. Y.
Dr. Richterjeve Cough Pills olajšajo. (25c. ali 50c.)**Slovenske vesti in dopisi.**

—O—

Pozor, rojaki! Ne hodite v San
Francisco, Cal. — Avstro-ogrski
konzulat v San Francisco opozar-
ja potom tukajšnjega generalne-
ga konzulata na po mestnem sve-
tu v San Francisco sprejeto reso-
lucijo, ki svari brezposelne, iska-
tici dela v Californiji. Tamošnje
delavske razmere so namreč se-
daj jako neugodne, in kdor bi
odšel tja, ne bi dočkal drugega,
kakor bridko razočaranje. Mnogo
dela iskajočih naselencev je bilo
izvabljenih po neresničnih in sle-
parskih naznanilih o razstavi v
one taje, kar je povzročilo, da se
nahaja sedaj v San Francisco
toliko brezposelnih, da je potre-
ba po delavskih močeh pokrita za
dolgo časa. Zato opozarjamo ro-
jake, da naj ne verjamejo kakim
vabliljnim obljubam o dobrem de-
lu in zaslužku v Californiji.Važno za potnike na železni-
cah. — Pennsylvanska železnica
družba nas naproša objaviti sva-
rilo onim, ki potujejo po železni-
cah, in sicer svari omenjena dru-
žba potnike, da naj ne vzamejo
seboj razstrelil, kadar se odpra-
vijo na potovanje. Posebno ne
sme nikdo imeti v prtljaji smod-
nika, strelnega prahu ali celo di-
namita. Kogar bi zasacili, da se
je pregrešil proti tej odredbi, mu
je stroga kazen sigurna. Torej
pozor, potniki! Ne jemljite seboj
kakršnih razstrelil, kadar potuje-
te s Pennsylvanijo železnico, in
to kjerkoli.Beading, Pa. — Pošljem na-
ročnino za list in obenem poro-
čam tudi nekoliko o naših tukaj-
šnjih razmerah. Kakor drugod,
tako tudi pri nas smo delali do
sedaj vedno s polno paro. To pa
zato, da so se preskrbeli z zalo-
go, da bi lažje vstrajali pri trm-
glavosti napram delavskim orga-
nizacijam. S 30. marcem smo od-
ložili krampe in lopate, toda ko
pridemo domu, nam so že sporo-
čili, da se bode v terek t. j. 2. a-
prila že delalo. Dobili smo pri to-
ni 5 centov več, toda jaz mislim,
da ne bomo prej pričeli, dokler
ne dobimo, kar zahtevamo.Tukaj ustanovilo se je lanskega
leta tudi podporno društvo,
katero smo priklopili k S. N. P.
Jednoti. Kljub temu je pa še ve-
liko rojakov, ki ne pripadajo no-
benemu društvu. Torej pristopi-
naj vsak rojak k društvu, ker ni-
hče ne ve, kje in kedaj ga nesre-
ča čaka. — A. Kuna.Chicago, Ill. — Z delom gre
tukaj po navadi, na nekaterih
krajih se dela dosti boljše, ko se
je prej. Zima jemlje slovo. V
društvenem oziru smo dobro pre-
skrbljeni, imamo društev dovolj,
ki spadajo k raznim Jednotam in
Zvezam; ali žalibog imamo še na
stotine ljudi, možkih in žensk, ki
niso pri nobenem društvu in ne
Jednoti in pravijo, kaj mi hoče
društvo, saj sem mlad, imam še
časa dovolj. Nesreča ali smrt ne
čakajo na starost, Bog kaznuje
tudi mladino. Ni dolgo minilo,
ko smo se zbrali skupaj, odbor dru-
štva "Zvon" in še nekaj drugih
članov v zadevi nekega člana,
kar naenkrat stopi noter mlade-
ni, star kakih 22 let, brez roke,
prosit miloščine. Kar ga nacen-

—O—

Dobro uro so nadlegovali psi
na tak način Efi Zaharjiča, ki
je vedno z jezikom in prstmi tle-
skal, boje se ganiti, da ne bi pri-
tem sunil katerega psa ali mu sa-
pico pogazil.Zabava se je začela počasi pre-
obračati v majhno muko in pri
vsem svojem spoštovanju do gu-
bernatorskih psov je postajal E-
fi Zaharjič vedno bolj nepotr-
pežljiv."Oh, vi hudički!" kolne in
privzdiguje svojo suknjo, "kaj
ste se prav mene lotili kakor di-
vjačine! Pa se naj jednega le do-
taknem, že mu bode čreva ven
leza... oh, oh, vrag vas!"Toda Efi Zaharjič je tako
žalibog le sam pri sebi mislil, a
medtem se vedno tleska s prsti,
se smehlja in jih pogovarja:"Psički, oj psički... saj ste le-
pi, črnček... šarček... no, no...
bedaka! Kaj se tako... No, do-
sti, dosti tega... saj vama no-
čem nič..."Nazadnje se psa vendar nave-
ličata jeziti se in lajati. Zadosti
sta se naduhala blata, strjenega
na hlačah Efi Zaharjiča, zato
zbežita iz dvorane kihaje in stre-
saje svoje gobčke.**Slovensko katoliško**

Za Zedinjene države Severne Amerike.

Sedež: Forest City, Pa.

Incorporirano dne 31. januarja 1902 v državi Pennsylvaniji.

ODBORNIKI:

Predsednik: MARTIN GERMAN, Box 618, Forest City, Pa.
Podpredsednik: JOSEF PETERNEL, Box 95 Willock, Pa.
I. tajnik: IVAN TELBAN, Box 707, Forest City, Pa.
II. tajnik: STEFAN ZABRIC, Box 608, Conemaugh, Pa.
Blagajnik: MARTIN MUHIC, Box 637, Forest City, Pa.

NADZORNIKI:

Predsednik nadzornega odbora: KAROL ZALAR, Box 647, Forest City, Pa.
I. nadzornik: IGNAZ POLYARNIK, 4734 Hatfield St., Pittsburg, Pa.
II. nadzornik: FRANK SUNK, 69 Mill St., Luzerne, Pa.
III. nadzornik: ALOJZ TAVCAR, 259 Cor. N. — 3rd St., Rock Springs, Wyo.

POROTNI IN PRIZIVNI ODBOR:

Predsednik porot. odbora: PAUL OBREGAR, R. R. No. 1, Weir City, Kans.
I. porotnik: MARTIN OBERZAN, Box 51, Mineral, Kans.
II. porotnik: ANDREJ SLAK, 7713 Isler St., Cleveland, Ohio.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. J. M. SELISKAR, 6127 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.
Dopisni naj se pošilja I. tajniku IVAN TELBAN, P. O. Box 707 v Forest City, Pa.

Društveno glasilo je "GLAS NARODA".

Efi Zaharjič toliko da se ne stavi na njo, odločitve pa le še
prekriža same radosti. Toda pre-
niti bilo.Kar se zasliši šum, govor, ko-
raki — in takoj nato stopi skozi
duri v dvorano vsa rodbina gu-
bernatorjeva, domači učitelji in
učiteljice, vsega skupaj kakih
dvajset oseb, in skozi druga
nogi. Na tak način sta ga ne-
kolikokrat popustila in se zopet
povrnila k svoji žrtvi. Efi Za-
harjič je prišel v popoln obup
in zopet začel Boga prositi smrti.Efi Zaharjič poskoči in se
stisne k durim.Prosimo pokorno, sedite z na-
mi", reče mu gubernator.Kotikov je mislil, da je napa-
no shišal in je stal kot popolen
bedak ter se brezsmiselno sme-
ljaj, medtem pa je otipaval, so li
vsi gumbi na suknji zapeti."Sluga, daj mi žganja!" reče
gubernator, ki je opazil, da je
ohledel in se tresel kakor mrzli-
čen.Lakaj vzame z mize srebrn
podnos z dvema prelepima ste-
klenicama in stopi pred Kotiko-
va, ki se, zagledavši žganje, še
bolj strese.Ali mizo so pogrnili, jedi po-
(Dalje prihodnje.)**Pozor slovenski farmerji!**

Vsled občne zahteve, smo tudi letos naročili večje število

pravih domačih

KLANJSKIH KOS.

V zalogi jih imamo dolge po 65, 70 in 75 cm. Kose
so izdelane iz najboljšega jekla v znani tovarni na
Stajerskem. Iste se pritrjuje na kosiče z rinkami.

Cena 1 kose je \$1.10.

Kedro naroči 6 kos, jih dobi po \$1.00.

V zalogi imamo tudi klepalno orodje iz finega jekla;

cena garniture je \$1.00.

Dalje imamo fine jeklene srpe po 50c.

Pristne "Bergamo" brusilne kamne po 30c. komad.

Pri naročilu nam je naznaniti poleg poštna postaje

tudi bližnjo železniško.

Naročilu priložiti je denar ali Postal Money Order.

Slovenic Publishing Co.

82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

Californiajsko domače vino.

Členjenim rojakom Slovincem in Hrvatim priporočam najboljšje

domače Californiajsko vino in tropinjevec (Grape Bran-
dy) kakor Port in Sherry vino.

Belo vino po 50c. gal. z posodo vred.

Crno vino po 40c. gal. z posodo vred.

Port vino po 70c. gal. najmanj 10 gal. z posodo vred.

Sherry vino po 70c. gal. najmanj 10 gal. z posodo vred.

Tropinjevec po \$2.50 do \$3.00 z posodo vred.

Zgoraj omenjene cene za vino se zastopijo za ne manj kot 28 gal.
Pri večjih naročilih n. pr. 5 barelnov dm popust, celi voz (Car
Load) pa po jako nizki ceni po dogovoru.Prosimo gg. naročnike da priložijo pri naročilu denar, oziroma
U. S. Money Order.

Pretežba točna.

Za obilo naročila se pripravljamo.

NICK RADOVICH,

WHOLESALE LIQUOR DEALER

594 Vermont St., San Francisco, Cal.

Legenda o človeku, ki je imel zlate možgane.

(Neki gospej, ki zahteva veselih povestio.)

Francosko spisal Alfonse Daudet.

Ko sem čitaj vaše pismo, gospa, sem čutil v sebi nekaj kesanja podobnega, zdela se mi je, da mi vest nekaj očita. Jezil sem se radi malo preveč črne barve svojih zgodbi in odločil sem se, da vam ponudim danes nekaj veselega, in sicer prav veselega.

Končno, zakaj bi ne bil vesel, zakaj bi se žalostil? Živim tisoč ur daleč od parizke megle v deželi tamburinov in mušketelov. Krog mene je samo sonce in glazba. Poslušam orkestre belorepk in pevka društva senic. Zjutraj že na vse zgodaj začno kozice svoj kureli... kureli... Opoldne se oglašajo murni, potem pastirji s svojimi piščalkami in lepa, rjavolasa dekleta, ki se smeja po vinogradih. Ta kraj v resnici ni ustvarjen za črne misli. Moral bi poslati pravzaprav parizkim gospem rožnobarvne pesmi in cele jerbaše zaljubljenih pripovedk.

Toda ne bom! Sem še vedno preblizu Pariza. Vsak dan mi meče prav do mojih surek blato svojih žalosti. Ravno sedaj, ko vam pišem, sem zvedel žalostno smrt Karola Barbara. Ves moj mlin žaluje. Z Bogom, kozice in murni! Moje srce ni odprto več nobenemu veseleju. Gospe, zato tudi danes ne dobite vesele pripovedke, ki sem jo vam obljubil. Tudi danes boste čitaline lahkolilne legende.

Nekoč je živel človek, ki je imel zlate možgane. Da, gospa, zlate možgane. Ko se je rodil, so bili zdravniki mnenja, da otrok ne bo živel, tako težka je bila njegova glava in njegova lobanja neprimerno razvita. Kljub temu pa je živel in rastele ter se veselil gorkega solca kakor lepo oljkovo drevo. Toda njegova debela glava ga je vlekla vedno seboj in smilil se je revež vsakomur, ki ga je videl, kako je gredoč udaril s glavo zdaj sem, zdaj tja...

Pogosto je padel... Nekoč se je prekopnil v visokega mostovaža in treščil s čelom ob marmornato stopnico. In njegova lobanja je zadonela, kakor kos zlata, če udariš po njem. Toda dvignil ga je našli samo neznatno rano z dvema ali tremi kapljicami zlata, ki se mu je bilo strdilo med plavimi lasmi. Na ta način so stariši zvedeli, da ima njih otrok zlate možgane.

O stvari so molčali. Uboji otrok niti sam ni slutil ničesar. Tupatam je izpraševal, zakaj ga ne pustijo tekati po ulici, kakor letajo in se igrajo drugi otroci.

Vkradli te bodo, zaklad moj — je rekla mati.

Deček pa se je silno bal da bi da kdo ukradel. Jeli se je igrati čisto sam ne da bi kaj rekel in se vlačil neokretno in težko iz ene sobe v drugo. Sebe, ko je bil star osemnajst let, so mu stariši odkrili pošastno darilo, ki mu ga je naklonila usoda. Vzgjajali in redili so ga bili do tedaj, zato so zahtevali v zameno nekoliko njegovega zlata. Deček se ni obotavljal. Se tisto uro — kako, na kak način, legenda ne pove ničesar — si je iztrgal iz lobanje kos masivnega zlata, kos debel kakor oreh, ki ga je ponosno vrgel materi v predpasnik.

Ves zatopljen radi bogastva v svoji glavi, ves neumen hrepenenja in pijan svoje moči je zapustil očetovsko hišo in šel po svetu, zapravljajoč svoj zaklad.

Bil je to kraljevski polje v življenju. Sejal je zlato na vse strani, ne da bi ga tel... Vsakdo bi bil mislil, da so njegovi možgani neizpriljivi. Toda možgani so se črpali, oči so ugašale tem bolj, čim manj je bilo usodnega daru. Lica, ona lepa kakor zrela breskev, so se udarala.

Bilo je neko jutro po dvajsetem, razkošnem popivanju. Nesrečen je stal sam med ostanki pojedine in bledečih lestenci. Zgrozil se je videv veličansko zarezo, ki jo je bil že napravil v kos svojega zlata. Bilo je zadnji čas, da se ustavi.

Takrat se je življenje zanj prenovilo. Človek, ki je imel zlate možgane je šel proč od ljudi in živel z zaslužkom svojih rok. Bil je nezaupljiv in boječ kakor skopuh, ogibal se je izkušnjav in želel pozabiti usodno bogastvo, katerega se ni hotel več dotakniti. Toda k nesreči je prišel prijatelj za njim v samotni in ta prijatelj je poznal njegovo skrivnost.

možgani kar naenkrat zbudil... Čutil je bolečino v glavi, strašno bolečino. Prestrašen je skočil kvisku, se zravnil na postelji in videl pri luninem svitu prijatelja, ki je bežal in nekaj skrival pod svojim plaščem... Zopet malo zlata, ki mu ga je odnesel.

Čez nekaj časa se je človek z zlatimi možgani zaljubil in tedaj se je vse končalo. A kot vsem ženskam, je bilo tudi njegovi izvoljenki nakitje in lepo perje za klobohum prva stvar... In ti zlatorumeni šopi na čevljih, kako so ji pristojali.

Med rokami te majčkene stvari, ki je bila pol ptič, pol punčka, so se cekini topili, da je bilo vesele. Bila je mila trmasta... In on ni znal nikdar reči ne; iz strahu, da ne bi ji napravil žalosti, je skrival žalostno skrivnost do konca svojega bogastva.

— Midva sva zelo bogata, kaj ne? — je večkrat opomnila ona.

— Da... da... zelo bogata, — je odgovoril ubogi mož.

In nasmehljal se je modri golobci, ki je nedolžno in nič hudega slušal črpalo njegovo lobanjo. Kljub temu se je včasih prestrašil in mikalo ga je da bi postal skop. Toda tedaj je priskakljala proti njemu žena in mu rekla:

— Mož, ti moj mož, ki si tako bogat, kupi mi kaj prav dragega!

In on ji je kupil nekaj prav dragega. To je trajalo kakor dve leti. Potem pa nekoga jutra je žena umrla, n e da bi kdo vedel zakaj... kakor ptič... Zaklad je šel h koncu... S tem, kar je še bilo ostalo, je vdovec dal napraviti svoji dragi, rajni ženi lep pogreb...

Zvonili so z vsemi zvonovi... Težki vozovi preoblečeni v črno... konji v čeladnih perjenicah... nič se mu ni zdelo predrago. Koliko pa je bilo treba zlata! Dal je za cerkev, pogrebe, za duše v vseh, povsod je šel, ne da bi trzil... Ko je zapustil pokopališče, mu ni preostajalo skoraj nič več onih čudovitih možganov, komaj še nekaj kosčkov ob straneh lobanje.

Šel je po ulicah zmešanega obraza... z rokami naprej... Otekel se je kakor pijanec. Zvečer, ko so bili bazarji že razsvetljeni, se je ustavil pred široko izložbo, kjer je blisčalo na kupe dragocenega blaga in lepoticja. Ostal je dolgo pred oknom in opazoval dvojne čevljkove iz modrega atlaa, obrobjena z lahkovim perjem.

Nekoga vem, ki ga bodo ti čevlji zelo razveselili, — je rekel smehljaje... Ni se več spominjal, da je njegova draga žena že mrtva in vstopil je, da jih kupi.

V sosednji sobi zadaj za prodajalno je prodajalko osupnil grozen vik. Prihitela je zraven, a se strahoma umaknila, videč moža, ki se je opiral na mizo in jo gledal žalostno ter plašnega obraza. V eni roki je držal modre čevljičke, obrojene z lahkovim perjem, z drugo krvavo roko pa ji je molil zlate ostružke na koncu nohtov...

Gospa, takš je legenda o človeku, ki je imel zlate možgane... Če tudi se zdi ta legenda nekoliko fantastična, je vendar do pičice resnična od začetka do konca. Žive na svetu ljudje, katere hranijo njih lastni možgani... Plačati morajo v čistem zlatu, s svojim mozgom in s svojo snovjo vse maleukosti v svojem življenju. In to je zanje bolečina slednjega dne, potem pa, ko so trudni in ne morejo več trpeti...

KOLIKO BESED SPREGOVORI ČLOVEK V ŽIVLJENJU?

Statistik se danes za vse zani-ma. Sedaj si je nekdo belil glavo, koliko besed človek spregovori v življenju. Če se pri svojem računu ni zmotil, tedaj spregovori tudi najbolj molčeč človek najmanj 25 milijonov besed do svojega 60. leta. Normalni ljudje spregovore dobro milijardo besed v življenju. Klepetavi zmorejše se enkrat toliko. To je pa ta naš možakar izračunal le za nas moške. Koliko besed pa spregovori ženska v svojem življenju, tega se pa ni zlotil računati, ker je to sploh nepreračunljivo. Dejstvo je pa da spregovore ženske najmanj besed v mesecu februarju.

KMET — MILIJONAR.

V občini Temes-rekas na Ogrskem živi nek kmet, ki je kupil od grofa Mikloša posestvo, za katero je plačal 1.300.000 K. Denar je takoj v gotovini položil. Novi posestnik, katerega sinovi so višji častniki pri huzarjih, še sedaj živi in dela kot priprost kmet ter tudi oblači v kmečko nošo.

PATTERSON'S

PATTERSON'S
Juxedo
TOBACCO

IZBRANI
TOBAK

ZA
PIPO

IZBRANI
TOBAK

ZA
CIGARETE

NE STANE VAS VEČ OD PONAREJENEGA

10^c

NAPRODAJ POVSOD.

R. A. Patterson Tobacco Co.
Stock Owned by the American Tobacco Company

Poslednja žvepljenka.

Pravijo, da ženske mnogo govorijo, če skup pridejo. — Pa če taki strici dobri prijatelji skup sedijo, — moj ljubi! — ti tudi kaj znašo.

Stari Fajfar, bogat mlinar tam ob Solti, je imel tudi gostilno, krasno novozidano enonadstropno poslopje; pa njemu na čast bodi povedano, da je v gostilni vladal strog red. Zato se je že skrbelo od druge strani.

Bilo je v februarju, meglen večer. Veliko gostilniško sobo razsvetljuje električna žarnica kot beli dan, okoli velike mize pa sedijo Fajfar in njegovi prijatelji: Andraškov Peter, Rizman, Predikar in Angele. Malo pijejo, pušijo in se pomenkvaajo: "Kako se je kateri ženil?" Bog sam ve, kako sa zdaj na ta uredmet prišli! Bile so navadno kratke zgodbe: "Božja pot — nazaj grede muzika! — hudiceva pot — ples — morša!" "Fajfar, ti še povej!"

Fajfar si priže svojo "porcelanasto", potegne krepko, pogleda skoraj plaho po sobi, če ni kje "mati" tu — ni je bilo! — potem začne:

Jaz nisem tu rojen — jaz sem Pem (Čeh) iz Morave. V ta mlin sem prišel kot ubog mlinarski pomočnik. Stari je bil grozen sitnež. Noben pomočnik ni držal dogovorjenih štirinajst dni, mene pa je zadrževala njegova edina hčerka, brhka Mairčka, že tretje leto. Obljubila sva si zakon: mati je vedela za to in dajala potuho, kjer je le mogla; stari pa je vpil: "Rajši jo zadragnem, kakor bi jo dal kakemu mlinarju!" Tako je sovražil svoj pokliče.

Bilo je tisti teden po Treh kraljih. Moja stranka v hiši je sklenila, da sem moral v nedeljo stopiti pred očeta in brez ovinkov prositi za roko brhke Mairčke.

"Človek, ali si znorel? Kaj mišliš, da sem jo za plotom našel?! Pohberi se!" je rohnel stari mlinar.

"Torej mi je ne daste?" sem še enkrat vprašal.

"Ne!"

"Potem pa si jo obdržite do sodejega dne!"

Te besede so ga tako osupnile, da je molče vzel moje bukvice s police in mi jih zagnal po mizi. Vzel sem in šel.

V veži sta me že čakali ženski. Mairčka se je emihala in me lovila za roko, njena mama me je za sukno zadrževala, jaz pa sem se njima izvil in šel v gostilno, ki je stala ravno na tem mestu, kjer smo zdaj in tu pil cel popoldan.

Proti noči se podam na pot. Drobni sneg je naletal in oster krič mi je bril v obraz.

Prižgem si porcelanasto, si mislim. Nazaj sem, nazaj! — slednjič imam še le eno edino žvepljenko! Zdaj šele pridem na to, da mi jih je veter spriti vgašal. Obrnem vtrni hrbet, potegnem sukno čez glavo, — no hvala Bogu s poslednjo sem vžgal; potem grem pogumno naprej.

Dolgo sem hodil, slednjič zagledam ob cesti hišo in luč. Ali sanjam? Naš sultan mi primaha nasproti ter me veselo pozdravlja in prej, ko sem mogel ziniti besedico, me prime stari mlinar za rokav in potegne v hišo — ono, ki še zdaj tam-le stoji. In Mairčka me s soznanji v očeh pozdravlja: "France, France, saj sem vedela, da boš nazaj prišel!"

Se tisti pust sva se vzela.

Čez leto dni mi je zaupala skrivnost, da sta tisto nedeljo popoldne in še pozno zvečer z materjo očetu tako "glavo vmišale", da jima je uca čisto pobegnil. In jaz sem ji povedal, kako sem si s poslednjo šibico nažgal porcelanasto: da sem obrnil hrbet vetru, potem pa se pozabil zopet naprej obrniti, in sem tako zopet nazaj prišel. To je naredila poslednja žvepljenka!

Stari Fajfar, mlinar tam ob Solti se ni dočela izgovoriti zadnjih besed, ko se začno odpirati vrata gostilniške sobe in prikaže se velik sod... okolo njega privezan snežno - beli predpasnik... nad njim glava... To ni sod, to je gospa Marina Fajfarova, nekdajna brhka Mairčka!

S komaj znatnimi koraki se približa mizi in ostro pogleda svoje-ga moža: "Si pa že zopet kaj golomodil?"

"Jaz nič! O letini smo govorili!"

Sicer pa gospa Marina ni zlobna ženska. Dober je vsak tolsti človek. Prijazno se obrne k pivcem, poženklja s ključki, ki so ji viseli ob boku in reče: "Deveta ura bo kmalu!"

"To se pravi: Plečič, pa greš!"

"To se pravi: Plečič, pa greš!"

"To se pravi: Plečič, pa greš!"

zagodnja Andraškov Peter. Tudi ostali so bili istega mnenja in plačali. Vedeli so da je od nekadašnji hišni red tako.

"Pa skatljio šibice mi se dajte," pravi fant, ki je pil z drugimi vred "kajti ni dobro, če človeku poidejo..."

"Zadnja žvepljenka", reče gostilničarka, dobrovoljno pogleda svojega moža, ter da fantu skatljico žvepljenk.

Gostje so se namuzali ter se razšli.

Zunaj je nekdo krepko zaukal: "Ju-u-u-u-huhuhu!" Najprej rezko in glasno potem dolgozategnjeno, nazadnje v presledkih vedno bolj tiho, kakor bi se izgubljal jek v daljavi.

POZOR, ROJAKI!

v Brooklynu, N. Y., in okolici.

Gotovo vam je že znano, da sva jaz Peter Vogrič in moj brat Fr. Vogrič prevzela dobro upeljano

GOSTILNO

od g. John Verderber na

211 Graham Ave., Cor. Stagg St.,

Brooklyn, N. Y.

Gostilna sva popolnoma prenovila, da bodeva zamogla rojake v vsakem obziru zadovoljiti.

Gostilna je bila že pod vodstvom prejšnjega gospodarja znana kot zbirališče slovenskega občinstva, zato sva tudi uverjena, da naju bodo rojaki tudi v nadalje s cenjenimi obiski počastili. V prijetni domači družbi našel bode vsakdo razvedrilo, katero si sploh želi.

Prostori so kot nalašč ustvarjeni za večje družbe in razne prireditve. Plesna dvorana je obširna in zračna, kegljišče je tako vzorno, da se težko dobi takega daleč na okrog. Točila bodeva vedno najboljša pijačja domačega in inozemskega pridelka. Sploh dobite vse, kar se dobi v najbolj-ših in prve vrste prostorih.

Za obilen poset se priporočava in obenem želiva rojakom in rojakinjam v Greater New Yorku vesele velikonočne praznike.

Spoštovanjem

Brata Vogrič.

SLOVENCI IN SLOVENKE NA-

ROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI IN NAJČENJEJŠI

= ZLATA ZRNA. =

Zbirka slovenskih citatov in aforizmov.

Ista usoda jim je prisojena našim dekletom zunaj po deželi kakor evetleam: da začare in začehle za hip in da padejo potem pod koso in... ah, nepoetična je dalje primera, a kaj pomaga... padejo pod koso in evetlice so postale seno, vsakdanja hrana za našo ljubo živino... Kakor nikjer se kaže na njih vsa strašna železna doslednost zakona narave: da je vstvarjeno vse v določeni namen in da je le postranska stvar, če je ustvarjeno lepo in sladko. Zato je evet, da prinese korist in le kaj tako na sebi ničevega, kakor je dekliska lepota, se ukvarja z zalivanjem ničevih rdečih vrtic. Ista ženska, ki ga je bila tam zasidla, je izpulila v tretjem mesecu zlastno roko krasen grm velikih rož in je vsadila grm komilje za bodočega malička, ko ga je začutila pod srecem. Zakon namreč, to jim je kosa, to jim je smrt.

Dr. Ivo Sorli.

Izkušnja uči, da absolutizem zatire vsako veselo, ponosno ljubezen do domovine, to korenino vsake značajne čednosti, vsake velikosti, vsake moči in kreposti narodove.

Jos. Jurčič.

Javno mnenje!! Oni strupeni modras, kateri ugrizne za hrbtom človeka in izigne kakor megla pred solncem, kadar ga hoče začarati. Javno mnenje! Koga, in bodi najpoštenjši mož, še ni oskrnilo s svojim gnusnim strupom? S peklenkim veseljem razmesari naše dobro ime in ga vlačijo po mlaki. Gorje mu, kdor se je zameril tej zmiji!

Dr. Jos. Vošnjak.

Jedno je potrebno le: Skrb zase, ljubi brata, dvigni ga, odpri mu vrata, bodi ti vodnik sree!

Fr. Levstik.

Jeklen značaj, dolžnosti spolno-vanje najvišja, prava dika je moža.

Sim. Gregorčič.

Junak ukloni, kadar trešči vanj sovražne sree grom, le svoje lice, nikdar duha, ki ni mu znan razpad.

Ant. Medved.

Kadar človek hrepeni po sočutstvu, tedaj ljubi prvi prijetni prikaz, katerega slučajno ugleda, ne vprašuje, ali je predmet njega ljubezni vreden sočutstva ali ne. Sreče ima svojega čarovnika, vzor, kateri mu kaže ljubljeno osebo, ne kakršna je res, temveč prestvarjanje po svojem okusu, diči jo z lepoto, obseva jo z lučjo vseh polnosti. Zato se naposled celo dogaja, da ljubi človek samo stvar svojega domišljanja, nikar da bi ljubil živo osebo.

Pav. Pakj.

Kadar je človek bojazlivec, vedno lahko dokaže, kako potrebna, naravna in pametna je bojazljivost in da nazadnje niti bojazljivost ni! Samo da razkaže vse po vrsti in natanko, našteva na prstih in govori s poudarkom!

Fr. Prešeren.

In šel je boj boj'vat brez upa zmage.

Fr. Prešeren.

Kadar je ljubezen umrla srea, pozvati se z nova v življenje ne da. Neplodni so vzdihli in bridke solze, zaman se trepeče užalja sree.

Jos. Cimperman.

Kaj je težjeza na svetu nego dati slovo lepim sanjam, ki jih je sanjalo sree leta in leta v mameči sladkosti? Kaj je težjeza v življenju nego odgovadati se upu na lepo in jasno, morda celo blestečo prihodnost? Odpirajo sree se že vrata, zre že od daleč začudeno oko prve žarke čudovite lepote, kraljujoče za skromnimi onimi vrati kakor na prestolu nebeskem; a nenadoma, glej, zapre sovražna roka pot in vrata, hipoma umre vsa prelestna sanjska lepota, umre vse sladko upanje v vzradočenem srecu. Kje je sree, ki bi ne vzdrhtelo od boli v takem hipu?

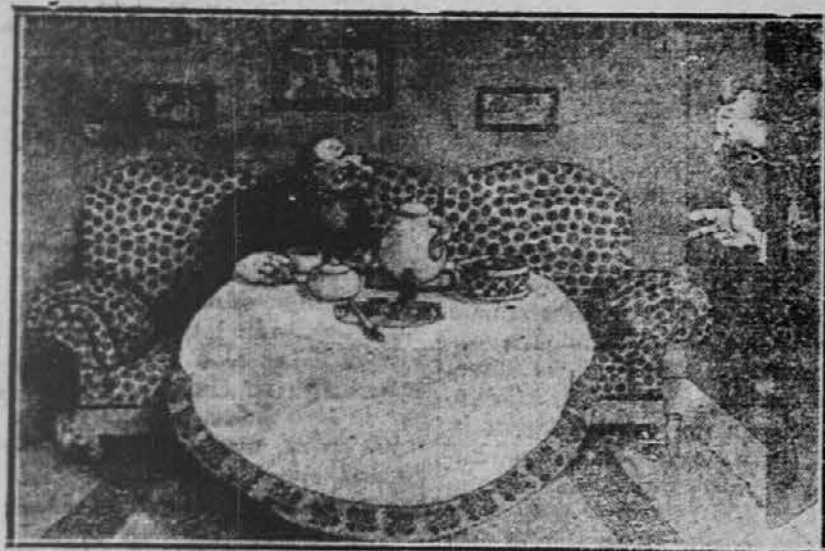
Fr. Ks. Meško.

NAJLEPŠE, najcenejše in najbolj trpežne tiskovine dobijo slavna društva vseh Jednot v unijski slovenski tiskarni. Izdelujemo pisemski papir, kuverte, pravila, zdravniške liste, vstopnice in vse druge tiskovine. SLOVENCI, PODPIRAJTE SLOVENCA! CLEVELANDSKA AMERIKA 6119 St. Clair Ave., Cleveland, O.

In žole.

Učitelj: "Povej mi kak dokaz, da je pokrivala afričansko pušča-vo pred več tisoč leti voda."
Učenec: "Zato nosijo še danes ondodni zamorci kratke ali kopalne hlače."

RES SKRAJNA SILA.

"Za božjo voljo, gospod vratar, pridite hitro! Pianistinja, ki stannje nad menoj, hoče skočiti skozi okno!"
"No, in za to pridete najprej doli k meni?"
"Seveda, okna namreč ni mogoče odpreti!"

Cvenka ni.

Prodajalec razkazuje v trgovini vse najraznovrstnejše blago. Da- ma gleda in občuduje in hvali bla- go na vse pretege, končno pa od- ide ne da bi kaj kupila.

Trgovca: Če se je tej gospej blago tako dopadlo, kako pa da ni nič kupila.

Prodajalec (jezen, ker se je tru- dil brez uspeha): Meni se česar- jev grad tudi dopade, kupiti ga pa ne morem.

Ne bo nič.

"Ali vas smem prositi za neka- besed?"
"Da, toda samo za — besede!"

Saj res!

— Vse, kar priroda ustvari, je dobro in pametno.

— To pa že ni res. Povej mi na primer pameten vzrok, da so ribe neme!

— Le pomisli, kakšen kraval bi bil v vseh vodah, če bi vsaka riba, kadar jajce znese, tako kokodaka- la kakor kokoš!

Domisljavo.

Ona: "V tako dobrih razmerah živite, da bi se pač že davno la- hko oženili."
"Gotovo milostiva — toda svo- je življenje bi rad prodal kakor mogoče drago."

Praktična fizika.

"Francika, čemu pa odpiraš ok- no, saj imamo tako samo 12 stop- inj toplote v sobi!"

"No, vidiš, zunaj je danes 4 stopinje toplote in ako se te sp- stim v sobo, imeli bomo v sobi 16 stopinj!"

Prepovedano.

— Kakor sem slisal, si zopet tri dni sedel. Zakaj pa?
— Z glavo sem zmajal.
— Saj to vendar ni prepoveda- no.
— Toda, glava ni bila moja.

Enostavno.

Žena: Ti naši sosede so že ne- znosni. Čim začne Milka peti, pa že trkajo na zid. In še kako! Kaj praviš, kako bi spravili te ljudi iz hiše?

Mož: To je vendar lahko! Mil- ka naj poje, pa bodo kmalu sli.

Rahločutno.

"Da, Potokarju so naročili, da mi naznani smrtni padec mojega moža. — Ta namreč jeca!"

NJENO MNENJE.

Mlada gospa: "Ne imeti nobenih vzrokov za ločitev zakona je pravzaprav že zadosten vzrok!"

Na letovišču.

Sina bogatega čifuta presene- ti oče pri slikanju. Začuden mu pravi:

"Moriz, zakaj se trudiš s takim stvarmi? Saj je vendar dobiti ta- ko lepe in cenene razglednice!"

ZA SMEH IN KRATEK ČAS.

Sitno.

— Kaj ste pa že ves večer tako si- laše volje, gospod sodnik?

Poročni prstan imam v žepu svojega telovnika.
— Kaj je pa na tem?
— A imam ga v žepu tistega telovnika, ki sem ga dal ženi, da ga ospaži.

To je res.

Star aristokrat: Ta novi čas je nekaj strašnega. Ta bedasti de- mokratizem onečašča naše najsvet- jeje pravice....

Mlad aristokrat: Kako to?
Star aristokrat: No, ali ni do- volj tega, da sme že vsak trgovski vajenec nositi — monokel?

Hitro odpomoč.

— Ljubi prijatelj, bodi tako pri- jazen in posodi mi do petka 13 kron.

— Trinajst — petek — ljuba duša, to te mora spraviti v ne- srečo.

— No pa mi posodi do sobote 14 kron.

SPOMLADI.

Pri vinski poizkušnji v deželni kleti.

Francsek: Ata, kdaj pa je člo- vek pijan?

Oče: Kadar vse dvojno vidi. Vidiš: Tam-le pri mizi sedita dva gospoda. Pijane bi videl pa šti- ri.

Francsek: Ata, kaj je samo en gospod tam.

Čuden svet.

Gospodinja (služkinji): Vaš brat vas je povabil na zabavo! Ko ste stopili v službo, ste vendar rekli, da nimate nobenega brata!"
"No, v treh mesecih se pa na tem svetu lahko marsikaj izpre- meni!"

Izgovor.

Upnik (dijaku): Ko sem bil še tako mlad, kakor vi, sem z vse- ljem plačal svoje dolžnike!"

Dijak: "Tudi jaz bi jih, toda kdo more dandanes živeti od ve- selja!"

Kaj ga je vzešlo.

Gost: Kaj pa ste imeli danes z gospodom profesorjem, da je bil tako hud?

Natakarica: Poklical me je in me vprašal, kaj plava v juhi. Re- kla sem mu: Vi ste pa lep profe- sor prirodoslovja, če se muhe ne poznate. In zaradi tega je bil po- tem hud.

Gost: "Ali je to vino pristno?"
"Gotovo, gostilničar je re- kel, da se mu še nobeno ni tako posrečilo, kakor to."

Tolažba.

Oče (priđe s potovanjpa): "Za- kaj pa jokaš, Jurček?"
Jurček: Mama me je natepla."
Oče: "Le potolaži se, znanprej te bom jaz tepel!"

POJASNILO.

A. (pri prednašanju virtuozi- je na glasovir): "Kar je res, je res, z občutki pa igra ta stara škatlja!"
B.: "Nič čudnega. — saj se ji- ni na drug način itak ne more iznebiti."

Med tovariši.

"Poglej, Rafael bi postal velik slikar, tudi če bi bil rojen brez rok!"
"In jaz poznam tovariša, ki slika splošno samo z — gobcem!"

Kar storiš zase, to že s tabo izgine. Kar storiš za narod, ostane vselej.

KVEČJEM.

"Dragi gospod doktor, odkri- to vam priznam, da mi prav nič ni, toda na vsak način moram v morsk- o kapališče."

Hm, kaj pa poreče vaš gospod soprog k temu, ako vam ga od- redim."

"On? O, kvečjem: ali je star ali osel znorel, ali kaj?"

Zagovoril.

Kaj mu ni všeč.

— Pepček, ali si se dobro imel pri večerji na dan mamičnega godu?

— Ne;
— Kako da ne?
— Kako naj bi se imel dobro, ko sem pa moral obljubiti, da se bom spodobno obnašal.

Nevarno.

Ona: "Ali so sredstva za barva- nje las res tako škodljiva, kakor zatrjujejo zdravniki?"

On: "Zelo nevarna. Nek moj star stric si je začel barvati lase — in čez tri mesece si je nakopal na vrat vdovo s tremi otroci!"

Ukor.

Profesor: (tatu, ko ga obišče ponoči): "Toda človek, ali ne ve- ste, kdaj imam svoje ure?"

Dvoumno.

Gospod svetnik je sedel zamiš- ljen za svojo pisalno mizo. Naen- krat se je nečesa domislil in za- klical:

Ti — srček — pojdi no malo sem....

Ali kličete mene, ali mi'ostivo? se je oglasila iz sosedne sobe hišna.

Otročje.

Mati: No, Lizika, kaj bi pa ra- da imela za svoj god?

Lizika: Veliko torto!

Mati: In kaj še?

Lizika: Še eno torto!

Mati: Ali — toliko tort sploh ne gre v tvoj želodeček.

Lizika: Pa mi kupi še en želod- ček.

V ZRCALU ŽIVALSKEGA SVETA.

"Boljši takšen — kakor nikakšen!"

Jugoslovanska Katol. Jednota.

Objavljeno dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.
Sedež v ELY, MINNESOTA.

URADNIKI:

Profesorji: IVAN GRUBIĆ, 521 Center St. Braddock, Pa.
Podpredsednik: IVAN PRIMOŽIČ, Eveleth, Minn., Box 541.
Glavni tajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn., Box 424.
Pomočnik tajnika: MIHAEL MRAVINEC, Omaha Neb., 1234 So. 15th St.
Blagajnik: IVAN GOUZE, Ely, Minn., Box 165.
Sopnik: FRANK MEDOSH, So. Chicago, Ill., 5422 Ewing Ave.

VRHOVNI ZDRAVNIKI:

Dr. MARTIN J. IVEC, Joliet, Ill., 990 No. Chicago St.

NADZORNIKI:

ALOIS KOSTELIC, Salida, Colo., Box 523.
MIHAEL KLOBUCHAR, Cahmet, Mich., 115 — 7th St.
PETER SPEHAR, Kansas City, Kans., 422 No. 4th St.

POROTNI ODBOR:

IVAN KERŽIŠNIK, Burdina, Pa., Box 133.
BANK GOUZE, Chisholm, Minn., Box 715.
MARTIN KOČEVAR, Pueblo, Colo., 1219 Miller Ave.

Jednotino glasilo je "GLAS NARODA", New York City, New York.

Vsi dopisi naj se pošiljajo na glavnega tajnika, vse denarne priloge pa na glavnega blagajnika.

NOVICE IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

"Trubarjev park" nameravajo v prihodnji sezoni ljubljanskega občinskega sveta imenovati park nasproti "Narodnega Doma".

Delavsko gibanje. Dne 20. marca se je z južnega kolodvora v Ljubljani odpeljalo v Ameriko 60 Makedoncev, 50 Bolgarov in 8 Hrvatov. 28 tesačev je šlo na Rumunsko, 240 Hrvatov je šlo v Nemčijo, 3 jih je ostalo pa v Ljubljani. Na Dunaj se je odpeljalo 300, v Budimpešto 200, v Zagreb pa 105 Lahov.

Umri so v Ljubljani: Dne 13. marca: Matija Novak, posestnikov sin, 24 let, Zaloška cesta 11. — Dne 15. marca: Terezija Fajdiga, hišna posestnica, 80 let, Emonska cesta 31. — Dne 16. marca: Neža Lavrič, delavka, 41 let, Radečkova cesta 11. — Dne 18. marca: Frane Pibrovec, tovarniški uradnik, 71 let, Dunajska cesta 52. — Anton Mestek, delavec, 42 let, Radečkova cesta 11. — V deželni bolnici: Dne 16. marca: Jera Poljansek, delavka, 23 let. — Dne 17. marca: Jera Poljansek, delavka, 23 let. — Dne 17. marca: Ana Gaber, poljski duinar, 30 let. — Dne 18. marca: Fran Dobovšek, duinar, 30 let. — Ana Hribar, delavčeva hči, 5 let. — Fran Orožen, kačar, 47 let.

Prijet velelep. Dne 19. marca zvečer je prišel v neko gostilno na Dolenjski cesti v Ljubljani elegantno oblečen moški in naročil steklenico pive. Čez nekaj časa pa je začel nagovarjati gostilničarja, naj mu posodi 60 K na dve menici po 10.000 K. Ker gostilničar o tem ni hotel ničesar slišati, je bil gost še bolj vsiljiv ter slednjič zahteval samo 10 K, a tudi teh ni dobil. Nato je zapustil z raznimi grožnjami gostilno. Čez nekaj časa pa se je vrnil in družbi nekoga drugega moškega v gostilno in zahteval od natarke, naj pokliče gospodarja. Ker ta ni prišel, sta oba zapustila gostilno. Nekaj dni nato pa je bil skrivni gost po policijski aretiran. Navedeni se zove Andrej Passenger, rojen 1877, v Feldkirchenu in tja pristojen. Policija je nabrala proti njemu zaradi poskusne goljufije in izsiljevanja toliko obtežilnega, da ga je izročila deželnemu sodišču. Passenger je bil pred leti na Dunaju kot bančni uradnik ter je imel večkrat opraviti z oblastmi. Tudi v drugih mestih je Passenger napravil različne goljufije, posebno pa hotelske dolgeve. V nekem ljubljanskem hotelu je ostal dolžan 365 K 50 v. Neki gostilničarki je pod pretezo, da ji bo preskrbel posojilo 2000 K, izvalil 20 K denarja. Passenger je bil tudi že v Gradcu in Mariboru zaradi raznih goljufij v preiskovalnem zaporu. — Z druge strani poročajo: Sleparski denarni agent Passenger, ki ga je ljubljanska policija izročila deželnemu sodišču, je mož prav temne preteklosti. Sleparyl je na Dunaju, v Ljubljani in v Celovcu. Bil je prav intimen prijatelj tistih koroških duhovnikov, ki so klerikalno zadružno zvezo okradli in ogoljufali za več milijonov. V Ljubljani je "Glavni" obesil eno menico, videlo se ga je pa tudi večkrat prihajati iz poslopja "Ljudske posojilnice".

PRIMORSKO.

Zeleniškega mostu pri Gorici je skočil v Sočo Frane Devetak in št. Andraž. Truplo so potegnili v vodo že blizu Majnice.

Stavka v Zdravščini. V tovarni Zdravščini so zvečer stavkali delavke, ker jim je hotel podvratelj znižati mezo za 5%. Delavke bodo vstrajale pri stavki, dokler se jim plača mesto zniža, ne poviša za 5%.

Splovljenje drugega avstrijskega dreadnoughta "Tegetthoff" v Trstu se je vršilo, kar smo priobčili že na drugem mestu z velikimi slovesnostmi. Navzoči so bili prestolonaslednik Frane Ferdinand s soprogo in otroci, nadvojvoda Blianka in mnogo visokih državnih funkcionarjev. Splovljenje "Tegetthoffa" se je vršilo ugodno. Po splovljenju se je vršila jako zanimiva pomorska vaja vojne eskadre. Vprizorili so napad na mesto Trst od južne strani. Tri velike vojne ladje, 18 torpedov in več torpednih čolnov so napadle eskadro, ki je imela nalogo braniti mesto. Boj se je vršil približno 8 milj od obrežja. Cel maneuver je vodil nadvojvoda Frane Ferdinand. Na vojnih ladjah je bilo tudi več gostov, ki so z zanimanjem sledili zanimivim prizorom. Vaja je trajala skoro eno uro. Med vajo se je pripetila grofa Montecuccoliju nezgoda, da je padel v morje. Ko je hotel prestopiti iz tenderja v šalupo, kjer so bili ministri in drugi državni dostojanstveniki, se mu je zapletla med noge sablja Montecuccoliju je priplaval sam k tenderju, s katerim se je odpeljal takoj na suho. Grof Montecuccoli je dobil povodom slavnostnega splovljenja novega dreadnoughta veliko brojavnih pozdravov in čestitk, med temi tudi od ministerskega predsednika grofa Stürgkha. Slavnost, ki je privabila v Trst toliko raznih gostov, se je završila popoldne s slavnostnim banketom na vojnih ladjah "Gai", "Nadvojvoda Frane Ferdinand" in "Radecki".

ŠTAJERSKO.

V Petričevah je umrla vdova po bivšem veleposelniku in lastniku premogokopov v Zabukari, Frideriha, Pavlina Friderich. **Iz Konjic** poročajo: Geometru Lebič iz Celja je kradla vino iz kleti v Skaleah njegova viničarka s pomočjo sina. Škode je okrog 700 kron. Vino sta uzmovila prodajala. **Iz Slovenjgradca** poročajo: V oskrbovalnem vsprejetišču na Omošnem vrhu sta se dne 5. marca do krvavega strela potujoča obrtniška pomočnika Jože Kodrič in Matija Stoksa. Zadnji je dobil več težkih ran.

Tatvine. Placilni natarkeci Angeli Olet v Šostanju (hotel Rajster) so ukradli neznani uzmovici iz spalnice obleke in perila v vrednosti za 100 kron. Posestniku Antonu Gajšku v Selah pri Šmarju so ukradli tatovi iz podstrešja veliko klobas, mesa, slanino, žganja in drugih jestvin. — Na Bizelskem je ukradel hrvaški kmet Stipčič iz hleva krave, ki so jih orožniki dobili na meji od kupeev brez potnih listov.

Nasilen postop. Pred dnevi je prišel k posestnici Tereziji Fridl blizu Gratweina pri Gradcu postopac Janez Turk in je od nje zahteval na nasilen način čevlje. Ker mu zahteve ni mogla izpolniti, ji je grozil z umorom in požigom. Turka je orožništvo v Gratweinu aretiralo.

ZAHTEVAJTE NOVE CIGARETE

10 za 5c.

10K10

Izvanredna novost iz svile v vsaki škatljici

NA PRODAJ PRI VSIH PRODAJALCIH. The American Tobacco Co.

Iz Brežic poročajo, da sta ušla iz zapora pri okrajnem sodišču kmečka fanta Andrej Ban in Janez Vinkošek iz Bizelskega ter se obrnila najbrže na Hrvaško. Isto noč je ušel tudi kaznjence Janez Korpar. Ušli so najbrže s pomočjo od zunaj.

Iz Maribora. Ponoči pred Jožefovim se je bila v gostilni "Kreuzhof" praveata vojska med dragonci in nekimi delavci. Dva delavca sta ranjena, eden dragonce je dobil kroglo v nogo. Take vojske so sicer v Mariboru na dnevnem redu.

KOROŠKO.

Vlom v okrajno sodišče. V noči na 18. marca so vlomili tatovi s ponarejenim ključem v zemljiško-knjižni urad okrajnega sodišča v Spitalu o. D. ter odnesli 1200 K in poškodovali knjige in opravo. **Vlom v cerkev.** Nedavno tega so poskusili tatovi pri Svinem vlomiti v cerkev na pokopališču. Rabili so pri svojem delu cepine in sekire, katera orodja pa so se izkazala za trdna vrata preslaba. Pa bi tudi sicer ne bili odnesli mnogo plena, ker v cerkvi ni posebnih dragocenosti.

Porotno sodišče v Celovcu. Pred porotnim sodiščem v Celovcu je bil obsojen trgovec Markus Gugi zaradi krize na dva meseca zapora. — Dalje je razpravljalo porotno sodišče proti nekemu pekovski pomočniku, ki je vkradel svoji teti pri Sv. Lenartu dve hranilni knjižnici, dvignil 11.351 kron 3 v in šel veseljačit v Celje in nato v Maribor, kjer so ga prijeli. Zapravil pa je največ seveda v družbi veselih deklet, kjer so tudi našli 4116 kron 32 vin. Porotniki s prvo glavno vprašanje glede tatvine, oziraje se na fantovo zmedenost zanikali in so potrdili samo vprašanje glede prestopka orožnega patenta. Obtožence je bil obsojen na 20 kron globe ali 48 ur zapora.

BALKAN.

Preosnova črnogorske sodne uprave. Črnogorska vlada je sklenila, da preosnuje po modernih načelih pravosodje v Črnigori. Naprosila je zato avstrijsko vlado, da naj odpošlje v Črnogoro dva jezika sposobna uradnika, ki naj izvedeta preosnovo, ki je po avstrijskih vzorih posneta. Pravosodni minister je dovolil višjemu deželnosodnemu svetniku Ivanu Metličiču v Zadru in drugemu državnemu pravdniku v Splitu Antonu Zlosilu, tretji dopust, da preosnujeta pravosodje v Črnigori.

Podpisani bi rad zvedel za stanovanje STEFANA KLEIN, doma iz Kašče št. 2 na Dolenjskem. On je še fant, bolj visoke in šibke postave, na obrazu ima znamenje razstrelbe od smodnika. Iz Ely, Minn., je odšel dne 11. marca tega leta in mi je odnesel večjo svoto denarja, zatorej opozarjam cenj. rojake, da se ga varujejo in mi naznanijo njegovo bivanje. — Joseph Seliškar, Ely, Minn. (29-3-44)

Iščem svojega brata MAT. NO-SAN. Doma je iz Zigmarije, po domače Bobnarjev. Pred par leti je bil pri meni na Hibbingu in pozneje je odpotoval v Seattle, Wash. Prosim cenjene rojake, če kdo ve, kje se nahaja, da mi javi, ali naj se pa sam oglasi. — Frank Nosan, Box 351, Hibbing, Minn. (24-4)

Iščem svojega prijatelja ANTONA MAHKOVEČ. Doma je iz vasi Dolgberce, fara Jančje. Pred dvema in pol letoma sva prišla iz starega kraja in on se je nastanil v Claridge, Pa. Sedaj ne vem, kje se nahaja, zato prosim cenjene rojake za njegov naslov, ali naj se mi pa sam javi. — John Benegalja, Box 27, Cumberland, Wash. (25-4)

PRIPOROČILO.

Podpisani priporočam rojakom iz Collinwooda, Ohio in okolice svoj dobro urejeni

SALOON in KEGLJIŠČE.

Tem potom vse vlijudno vabim, da me prav pogosto obiščete.

Martin Winšek, 669 E. 159th St., Collinwood, O. (3-4-4)

DELO, STALNO DELO

dobi 40 mož za delati drva. Seka se "Napel-birch" bukve. Plača je 90 centov od kvarta za C. C. C. Natačnega pojasnila daje:

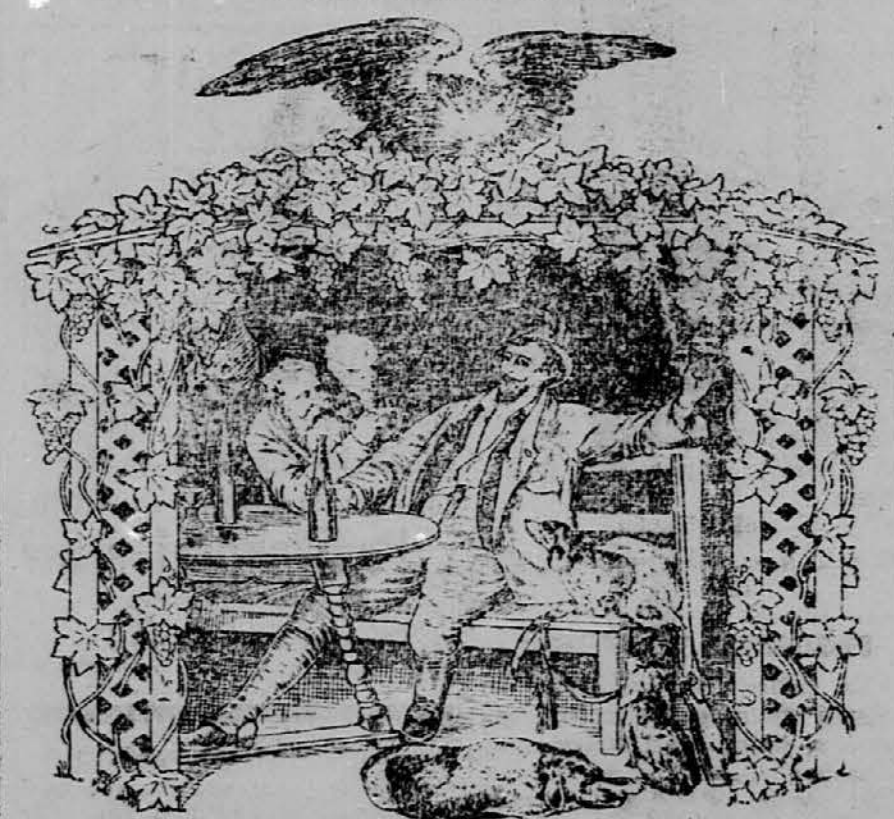
John Mikolič, Ems' Saidig Camp, P. O. Munising, Mich. (2-6-4)

Piva slovenska trgovna z obleko čevlji, klobuki in majnarskimi opravmi.

V zalogi imam največjo izbero kranjskih oblik za karto in steno vsake cene. Vzemem nogo za fino, krasne oblike, ki so vse garantirane. En sam poskus vas bo prepričal o dobrem izdelku. Pri meni dobite vsako vrsto čevljev bodisi nedeljskih kakor tudi manjših. V zalogi imam tudi vse priprave za majno. Velika izbora spodnjega perila in drugih potrebščin, ter modnih klobukov prav po vaši ceni. Za obilen obisk se priporočam.

Naznanilo.

Bratom Slovenem in Hrvatom naznanjam razprodajo svojega naravnega vina domačega pridelka. Cena belemu vinu je 45 centov galona, rudečemu ali črnemu vinu pa 35 centov galona z posodo vred. Manjših naročil od 28 galon ne sprejemem. Z naročilom pošljite polovico denarja in naprave in ostanek se plača pri sprejemu vina.

Za obilna naročila se toplo priporočam posestnik vinograde. Frank Stefanich, R. R. 7 box 124, Fresno, Cal.

NAR. PODP. DRUŠTVJ SLOVENSKI "SOKOL"

Vstanovljeno, 14. svčana 1909.

v Waukegan, Illinois.

ODBOR.

MATH. VARSEK, starosta, P. O. Box 296, Waukegan, Ill.
PAVEL BARTIČ, podstarosta, 324 — 10th St., Waukegan, Ill.
ANTON ŠKERBEC, tajnik, 1415 So. Sheridan Road, Waukegan, Ill.
FRANK JERINA, zapisnikar, 834 — 10th St., Waukegan, Ill.
JOHN SEDEJ, blagajnik, 834 — 10th St., Waukegan, Ill.

NADZORNI ODBOR:

JOHN DVIJAK, I. nadzornik, 604 — 10th St., Waukegan, Ill.
IVE SELAN, II. nadzornik, 1415 So. Sheridan Road, Waukegan, Ill.
JOHN SVETLICIČ, III. nadzornik, 1415 So. Sheridan Road, Waukegan, Ill.

VADITELJSKI ODBOR.

LOUIS GREBENC, načelnik, Cor. McAlister Ave. — 10th St., Waukegan, Ill.
ANTON ZELEZNIK, podnačelnik, 834 — 10th St., Waukegan, Ill.
FRANK KOZLEVCAR, vaditelj, P. O. Box 454, Waukegan, Ill.
FRANK MALAVASIR, vad. pom. 604 — 10th St., Waukegan, Ill.

DRUŠTVENI ZDRAVNIK.

Dr. M. J. KALOVSZKY, 118 North Genesee St., Telephone 145, Waukegan, Ill.
Redna društvena seja se vrši vsako tretjo nedeljo v mesecu ob 2. uri popoldne.

ŽENSKI ODBOR:

STEFANJA GREBENC, starostinja, Cor. McAlister — 10th St., Waukegan, Ill.
ANA MAHNIK, podstarostinja, 316 So. Utica St., Waukegan, Ill.
STANJA LEBEN, tajnica, 1415 So. Sheridan Road, Waukegan, Ill.
MARILJA ŠKERBEC, blagajnica, 1415 So. Sheridan Road, Waukegan, Ill.

NADZORNICI:

MARILJA ZALAR, North Ave & Third, Waukegan, Ill.
FRANJA LATZ, P. O. Box 7 North Chicago, Ill.

Redne društvene seje se vrše vsako prvo nedeljo v mesecu ob 2. uri popoldne v ogorani Math. Slana 10th St. North Chicago, Ill.

Kje sta ANTON in FRAN BABNIK, po domače Pterkova iz Stanečev št. 22, pošta St. Vid nad Ljubljano? Nju oče je lansko leto umrl in zapustil njima in se tretjemu bratu Ivanu okrog 40.000 K in sedaj se tožijo tretji brat, ki je doma, z Michael Pečnikom radi Frana, ki je v Ameriki, za precejšnjo svoto. Zato prosim ene rojake, ki znajo za kojega od teh dveh, da naznaujo meni ali pa uredništvu nju naslov. Anton je bil nekje v Arizoni in Fran pa nekje v Californiji. Za Frana imam jaz tu pri meni dva priporočena pisma in prosim, da se mi javi. — J. Ziebnik, Box 108, Chisholm, Minn. (4-6-4)

Kje je ANTON BERANS? Doma je nekje na Gorenjskem. Pred 4. leti sva bila skupaj v Milwaukee, Wis., in sedaj se pa nahaja nekje v Michigan. Za njegov naslov bi rad zvedel Frank Pazlar, 1105 E. 64th St., Cleveland, O. (3-5-4)

Hamburg-American Lin.

Rodni prekoceanski promet iz NEW YORKA DO HAMBURGA preko PLYMOUTH in CHERBURG

z dobro poznanimi parniki na dva vijaka: Kaiserin Augusta Victoria, America, Cincinnati, Cleveland, President Lincoln, President Grant, Pennsylvania, Patricia, Pretoria itd.

Veliki moderni parniki nudijo najboljšje udčnos za primere cene; neprekinjena kuhinja in postrežba.

Opremiti si so s vami modernimi aparati.

Odhod iz New Yorka:

PRESIDENT GRANT — 10. apr. 6. apr. 9. dopol.

VICTORIA LUISE — odpi 9. apr. 10. dopol.

AMERIKA — odpluje 11. aprila.

PENNSYLVANIA — odpi 13. aprila.

Vozijo tudi v Sredozemsko morje.

Hamburg-American Line,

41-45 Broadway, New York City.

Pisarne: Philadelphia, Boston, Pittsburgh, Chicago, St. Louis, San Francisco.

RED STAR LINE.

Plovidba med New Yorkom in Antwerpom edna tedenska zveza potom poštinih parnikov z brzoparniki na dva vijaka.

LAPLAND 18,694 ton	KROONLAND 1,185 ton
FINLAND 12,185 ton	VADERLAND 12,018 ton

Kratka in udobna pot za potnike v Avstrijo, na Ogrsko, Slovensko, Hrvaško, in Galicijo, kajti med Antwerpom in izmenovanimi deželami je dvojna direktna izlopiška zveza.

Posebno se bo skrbil za udobnost potnikov medkrovi. Trečji razred ostetil malih kabin za 2, 4, 6 in 8 potnikov.

Za nadaljne informacije, cene in vožnje listke obrniti se je na

RED STAR LINE.

No. 9 Broadway NEW YORK 84 State Street BOSTON, MASS. 700 2nd Ave. SEATTLE, WASH. 1319 Walnut Street PHILADELPHIA PA.	1306 "F" Street, N. W. WASHINGTON, D. C. 219 St. Charles Street NEW ORLEANS, LA. 90-96 Dearborn Street CHICAGO, ILL. 300 La Salle Street ST. LOUIS MO.	205 McDermott Ave. WINNEPEG, MAN. 319 Casey Street SAN FRANCISCO, CAL. 121 St. James Street MINNEAPOLIS, MIN. 31 Hospital Street MONTREAL, QUE.
--	---	--

EDINA SLOVENSKA TVRDA, ZASTAVE, REGALJE, ZNAKE, KAPE PEČATE IN VSE POTREBSCINE ZA DRUŠTVA IN JEDNOTE.

Delo prve vrste, Cene nizke.

F. KERŽE CO.

2616 S. LAWDAI, 2 AVE., CHICAGO ILL. SLOVENSKE CENIKE POSILJAMO ZASTONJ.

Rezervni zaklad nad pol milijona kron.

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

v LJUBLJANI, DUNAJSKA CESTA št. 18

obrestuje hranilne vloge po čistih brez odbitka rentnega davka.

Naš zastopnik v Zed. državah je:

FRANK SAKSER

82 Cortlandt St., New York, N. Y. 6104 St. Clair Ave N. E., Cleveland, Ohio.

Stanje hranilnih vlog dvajset milijonov kron.

SLOVAN DELAVSKA PODPORNICA ZVEZA
Vstanovljena dne 4. avgusta 1908.
Inkorporirana 22. aprila 1909 v državi Penna.
s sedežem v Conemaugh, Pa.

GLAVNI RADNIKI:

GLAVNI RADNIKI:
Predsednik: MIHAEL ROVANSEK, R. F. D. No. 1, Conemaugh.
Podpredsednik: JAKOB KOČAN, Box 608, Conemaugh, Pa.
Glavni tajnik: VILJAM RITTER, Lock Box 57, Conemaugh, Pa.
Pomočni tajniki: ALONZO BAVDEK, Box 1, Dunlo, Pa.
Glavni blagajnik: IVAN PAJAK, L. Box 328, Conemaugh, Pa.
Pomočni blagajniki: IVAN BREZOVCEK, Box 6, Conemaugh, Pa.

NADZORNIKI:

FRANK BARTOL, I. nadzornik, Box 274, Thomas, W. Va.
ANDREJ VIDRIH, II. nadzornik, P. O. Box 628 Conemaugh, Pa.
ANDREJ BOMBAC, III. nadzornik, 1849 E 12th St., Lorain, Ohio.

POROČNIKI:

JOSIP SVOBODA, I. poročnik, 628 Maple Ave., Johnstown, Pa.
ANTON PINTAR, II. poročnik, Box 204, Moon Run, Pa.
MIHAEL KRIVET, III. poročnik, Box 324, Primoria, Con.

VRHOVNI ZDRAVNIK

A. E. BRALLIER, Grove St. Conemaugh, Pa.

Členstva društva, oziroma njihovi članiki, so vsakodnevno prejemniki pošiljatec učenar. Društvo ima blagajnik in nikogar drugega, vse doplate na glavna tajnika. Društvo ima tudi glavne tajnike, ki so pomembni pri poslovanju, naj to nemudoma na glasilo na urad glavnega tajnika, da se v prihodnje popravi.

Glavni glasilo je "GLAS NARODA".

Jazbec pred sodnijo.

Srbski spisatelj Peter Kočić.

V "Glas Naroda" števil 78 od dne 2. t. m. (v torek) izostalo je v Satiri "Jazbec pred sodnijo" na četrti strani v prvem stopenju med 20 in 21. vrsto od spodaj na vzgor sledeče čtivo:

čaršiji (ulica), da ti naše gazde....

Pisarček (zajedljivo): A, kaj znajo ti vaši gazde!

David: Človeče, da ti vidim tvoj cesarski kruh, ne presekuj mi besede! Kaj ti je danes? "A, kaj znajo ti vaši gazde!" Kaj pa ti znaš, semna semasta, razum tega cesarskega čekanja? Zelen si, človeče, zelen kot zelena veja na gori zeleni.

Pisarček: Neumni so, ti pravim, kakor črna noč. Nič ne znajo, pa prav nič ne znajo!

David (še bolj razjarjen): Nič ne znajo? A kaj zna to semce semasto razum cesarskega praska-

Prosimo cenjene čitatelje, da nam ta pomoto oprostite.

Uredništvo.

David (prekine ga): Prosim te, glavati gospod, kakor se Boga in starejšega prosi, drži se samo reda in zakona. Ni tako, temveč takole: Slavna sodnija v imenu Njegovem obsoja Mreino Davidovo iz vasi Meline, okraja Banje Luke, okrožja Banja Luka, dežele (obrne se proti Pisarčku) kaj bi ti rekel, dečko, ali je tudi on iz Bosne, ali je z vami prišel z zadnjo vstajo?

Pisarček: Iz Bosne je, David.

David: Če ni prišel iz vaše dežele, porodil se je tukaj pod vašo vlado, kar je vse eno. Tako tako nadaljuj gospod sodnik, da čujemo!

Sodnik: Slavna sodnija v imenu Njegovem obsoja Mreino Davidovo, staro dvaindvajset let David: Hvala ti za to! Zdalj vidim, da si človek po redu in zakonu. Pozabil sem ti preje omeniti koliko let mu je. Človek naj ravna po redu in zakonu, pa če je črn eigan, on velja pri nas za dobrega človeka. E, hvala ti za to! Dalje, gospod sodnik, dalje.

Sodnik: Slavna sodnija v imenu Njegovem obsoja Mreino Davidovo, staro dvaindvajset let, oženjeno....

David: Tudi za to ti hvala. Pozabil sem omeniti, Oženjen je, da bi mu kosti v Zenici segule! Ali ne vem zakaj se vpletam v posle slavne sodnije. Jaz znam tožiti, pa ne znam soditi. Ni me zato Bog vstvaril, pa je. Dalje, gospod sodnik, dalje da čujemo.

Sodnik: Slavna sodnija v imenu Njegovem obsoja Mreino Davidovo, staro dvaindvajset let, oženjeno....

David: Tudi za to ti hvala. Pozabil sem omeniti, Oženjen je, da bi mu kosti v Zenici segule! Ali ne vem zakaj se vpletam v posle slavne sodnije. Jaz znam tožiti, pa ne znam soditi. Ni me zato Bog vstvaril, pa je. Dalje, gospod sodnik, dalje da čujemo.

Sodnik: Slavna sodnija v imenu Njegovem obsoja Mreino Davidovo, staro dvaindvajset let, oženjeno....

David: Tudi za to ti hvala. Pozabil sem omeniti, Oženjen je, da bi mu kosti v Zenici segule! Ali ne vem zakaj se vpletam v posle slavne sodnije. Jaz znam tožiti, pa ne znam soditi. Ni me zato Bog vstvaril, pa je. Dalje, gospod sodnik, dalje da čujemo.

Sodnik: Slavna sodnija v imenu Njegovem obsoja Mreino Davidovo, staro dvaindvajset let, oženjeno....

David: Tudi za to ti hvala. Pozabil sem omeniti, Oženjen je, da bi mu kosti v Zenici segule! Ali ne vem zakaj se vpletam v posle slavne sodnije. Jaz znam tožiti, pa ne znam soditi. Ni me zato Bog vstvaril, pa je. Dalje, gospod sodnik, dalje da čujemo.

Sodnik: Slavna sodnija v imenu Njegovem obsoja Mreino Davidovo, staro dvaindvajset let, oženjeno....

David: Tudi za to ti hvala. Pozabil sem omeniti, Oženjen je, da bi mu kosti v Zenici segule! Ali ne vem zakaj se vpletam v posle slavne sodnije. Jaz znam tožiti, pa ne znam soditi. Ni me zato Bog vstvaril, pa je. Dalje, gospod sodnik, dalje da čujemo.

Sodnik: Slavna sodnija v imenu Njegovem obsoja Mreino Davidovo, staro dvaindvajset let, oženjeno....

David: Tudi za to ti hvala. Pozabil sem omeniti, Oženjen je, da bi mu kosti v Zenici segule! Ali ne vem zakaj se vpletam v posle slavne sodnije. Jaz znam tožiti, pa ne znam soditi. Ni me zato Bog vstvaril, pa je. Dalje, gospod sodnik, dalje da čujemo.

služabnik. Samo leva noga mi je malo krajša od desne, pa se nekoliko gibljem.... Čegava je ta slika?

Pisarček: To je cesar.
David: A, vaš cesar je to?
Pisarček: I naš i vaš!
David: Naš ni, dragi prijatelj. E, da je to naš cesar, naš car, za (Konec prihodnjice.)

DAROV

za Jakoba Šabec v Collinwoodu, Ohio.

Iz Oakmont in Verona: Po \$2: J. Dolgan, A. Samsa in F. Senkine. — Po \$1: L. Berge, A. Kurent, F. Barbiš, M. Hrovatin, F. Senkine, J. Sedmak, M. Avein, A. Bauer in A. Sedmak. — Po 50c: J. Bolle, J. Merhar, J. Frank, A. Tomšič, A. Knafele, J. Semae, A. Jagodnik, A. Meršnik, J. Barbiš, A. Batoša, F. Kasin, A. Stanič, A. Skerlj, J. Kastelic, J. Antonič, A. Kocjančič, A. Vicič, R. Lesar, J. Dodič, J. Fera, F. Krulc, J. Volk, M. Jakovae, F. Kovačič, F. Kovačič, J. Dekleva, J. Urbančič in F. Vilček. — Po 25c: J. Skerlj, J. Vicič, J. Nemec, J. Božič, A. Frank, J. Frank, A. Fabjan, J. Božič, A. Bolle in J. Svet. — 20c J. Slosar. — Nabiralec: Janez Dolgan in Anton Samsa. Danes poslali ček \$31.20. Uredn. "Glasa Naroda".

POZOR, SLOVENCI!

v Sheboygan, Wis., in okolici. Kakor je že vam znano, kupili smo nekdanjo "Union Hall", katero smo preuredili za "Slovenski Narodni Dom". Sedaj imamo svoj "Dom" na glavni ulici v mestu, t. j. na 8. ulici.

Dne 14. aprila obdržavali bomo našo tretjo tozadavno sejo, in sicer že v svojih lastnih prostorih. Zato vjdno vabimo vse rojake in rojakinje, da se te seje polnoštevilno udeležijo blagovolijo. Seja se prične točno ob 2. uri popoldne. Kdor le še čuti v svojem sreč slovenskega, gotovo bode tudi prišel. Razmotirali bomo o važnostih, katere bodo vsakega zanimale. Tudi oni, ki pridejo, ki sedaj trošijo po Sheboyganu novice, da smo proti cerkvi, in prepričali se bodo, da je laž. "Slovenski Narodni Dom" ne bode nikomur na škodo, temveč le v korist slovenski javnosti v Sheboyganu. Ponosni smo na našo lepo stavbo slovenske cerkve in sedaj pa še posebno, ker se bode še na drugo stavbo postavil slovenski napis. Torej želi Sloveni v Sheboyganu! Lovrene Menhart, 707 Jefferson Avenue, Sheboygan, Wis.

POTREBUJEMO

delavke za ženske klobuke. Angličščina ni potrebna. Delo stalno. Pišite na:

Weber Sisters Millinery, Pittsfield, Mass. ali: John Weber, Hinsdale, Mass. (4-6-4)

PRODAJ

svojo 40 akrov obsegujočo farmo z lepimi sadnimi vrtni. Farma leži 6 1/2 milje od mesta Poplar Bluff, Mo., kjer se vse lahko proda. Tam je že naseljenih 8 slovenskih družin. Cena za akre je \$20. Kdor je kupec, naj se oglasi pri:

John Turk, 309 6th Ave., Milwaukee, Wis. (2-6-4)

PRODAJAM TRGOVINO.

Veliko dobro delovska trgovina nasproti tovarne na najboljšem prostoru, katere ima veliko zalogo najboljšega blaga za delavce, je na prodaj. Prodajni zaradi prevelikega posla in ker se nameravam preseliti v drugo mesto. Prodajam je v gotovini za \$600.00. Obrnite se na lastnika: W. Adamovich, 1772 E. 28th St., So. Lorain, O.

Kje se nahaja moj prijatelj FR. PAKIŽ? Doma je iz Ribnice št. 106 in spada pa v občino Jurovac. V Ameriko je prišel leta 1893 in se nastanil v Jolietu, Ill. Še istega leta potovala sva skupaj v Ely, Minn. Od tam sem potem jaz odpotoval v staro domovino. Njega že nisem videl 16 let. Prosim cenjene rojake, če kdo ve, kje se nahaja, naj mi naznani, ali naj se pa sam oglasi. — Ivan Zupančič, Karlovska ulica št. 6, Ljubljana, Kranjsko, Austria. (4-8-4)

OGLAS.

Velika izbira slovenskih grafofonskih plošč in vseh vrst grafofonov. Istotako tudi ur, verižic in najrazličnejše zlatnine in srebrnine. Pišite po cenik, ki vam ga pošljemo zastoj in poštne prosto!

A. J. TERBOVEC & CO. 1622 Arapahoe St., Denver, Colo.

OGLAS.

Novo vino črno, rdeči zinfandel, beli ali rdeči muškate 35c galon; riesling 40c galon. Vino od leta 1910 črno in belo, muškate ali riesling 40c galon. Staro samo belo vino 50c galon. Drožnik ali tropinovec \$2.50 galon. Vino pošljem po 28 in 50 galon in dam posodo. Pri večjem naročilu dam popust. Vinograd in klet St. Helena, Cal.

Naslov za naročila: STEPHEN JAKSE, P. O. Box 657, Crockett, Cal.

VSAKDO,

ki pošlje za eden cent za niko na Cunard Steamship Co. Ltd. 21-24 State Street, New York, ali Cor. Dearborn & Randolph Sts., Chicago; ali Metropolitan Bldg., Minneapolis, prejeli bode krasno knjigo obsegujočo vse poštne za poštne, kakor tudi slike glavnih krajev na Kranjskem, Štajerskem, Koroškem in sploh Avstrijskem.

Samo \$1.00 velja 6 zvezkov (1776 stran V Padišahovej senci s poštino vred. GLAS NARODA, 82 Cortlandt St., New York

Radi reklame

amo se odločili vsakemu poslovalcu delavcu prodati na ugodno, to je pod jako ugodnimi pogoji sredstvo za 14 dni. Če želite, ur, verižice in privrse. Pišite takoj, danes po lep ilustrirani katalog in pošljite kar dobite zastoj. MOROZOV & CO. 3210 3rd Ave., New York, N. Y.

Phone 246.

FRANK PETKOVSEK, javni notar — Notary Public, 718-720 Market St., WAUKEGON, ILL.

PRODAJA (tla vina, najbolje klanje trizirane smotke — patentovana zdravila.

PRODAJA vožnje listke vseh dirkalnikov in avtomobilov.

POŠILJA denar v star kraj samostojno in poštino.

UPRAVLJA vse v notarski posol spada-ječa dela.

Zastopnik "GLAS NARODA", 82 Cortlandt St., New York.

VAŽNO ZA VSAKEGA SLOVENCA!

Vsak potnik, kateri potuje skozi New York bodisi v stari kraj ali pa iz starega kraja naj obišče PRVI SLOVENSKO-HRVATSKI HOTEL AUGUST BACH, 145 Washington St., Ne York, Corner Cedar St.

Na razpolago so vedno čiste sobe in dobra domača hrana po nizkih cenah.

NAZNANILO.

Tem potom naznanjam, da imam veliko zalogo letošnjega vina in ga prodajam:

belega... za \$30.00 sod, rdečega... za \$20.00 sod. Tropinjevec po \$2.50 gal. Cena se bode povišala po praznikih. Za obila naročila se pripočam.

A. W. Emerich, 16205 St. Clair Ave., Cleveland, (v d) Ohio.

POZOR ROJAKI!

Podolgan Fran se ni bil posredilo iznajdi prvo Alen tinkturo in Pomado proti izpadanju las, karotina je dosegel na svetu ob blizu od katere močnim in ščepnim rosti in dolgi lasi različno popolnoma izstalo in ne bodo več izpadali, ter ne celvali. Ravno tako močnim v k. ledni kranji brki popolnoma izstalo in ne bodo več izpadali. Radičica, polne noč in vseh se popolnoma izstalo. Da je to resnica in izkušnja 500. Piste omenjate katerega poljema častje.

JAKOB VANCIC, P. O. Box 20, CLEVELAND, O.

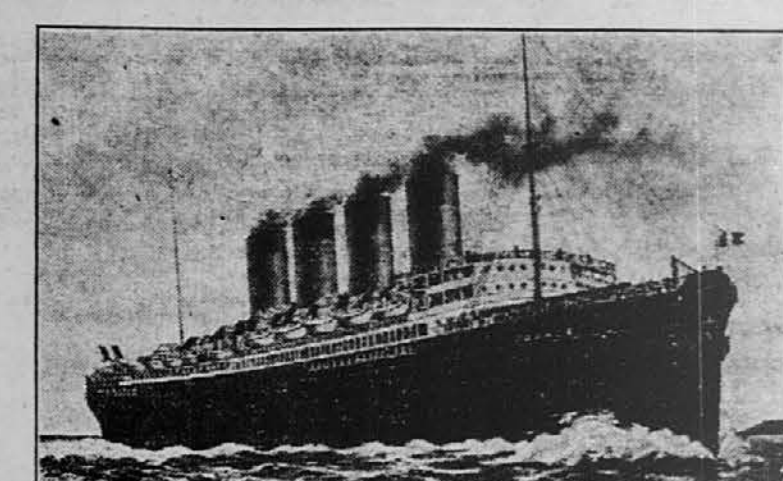
COMPAGNIE GENERALE TRANSATLANTIQUE.

(Francoska parobrodna družba.)

Direktna črta do Havre, Pariza, Jvice, Inomosta in Ljubljane.

Ekspres parniki so: "LA PROVENCE" "LA SAVOIE" "LA LORRAINE" "LA FOUR AINE"

na dva vikla na dva vikla na dva vikla na dva vikla

Poštne parniki so: "LA BRETAGNE" "LA GASCOGNE" "CHICAGO" na dva vikla

Glavna agencija: 19 STATE STREET, NEW YORK, corner Pearl St., Chesbrough Building.

Pariki odplujejo od sedaj naprej vedno ob četrtih in pristanišča Riv. 57 North River in ob sobotah pa iz pristanišča 84 North River, N. Y.

*LA PROVENCE 11. apr. 1912. *FRANCE (new) 2. maja 1912

*LA BRETAGNE 18. apr. 1912. *LA PROVENCE 9. maja 1912

*LA SAVOIE 25. apr. 1912. *LA SAVOIE 16. maja 1912

POSEJNA PLOVITRA V HAVRE:

Parnik NIAGARA odpluje s pom. 57 dne 13. aprila ob 3. popol.

Parnik CHICAGO odpluje s pomola 57 dne 20. aprila ob 3. popol.

Parnik ROCHAMBEAU odpluje s pomola 57. 27. aprila ob 3. pop.

Parniki 2. in 3. v 1912. v 1912. v 1912. v 1912.

VAŽNO

za pošiljalce denarjev v staro domovino.

Rojakom, ki pošiljajo svojem denarje v staro domovino naznanjam, da odpošljem vsako pošiljatev, katere dospe do torka do 2. ure popoldne, še isti dan na pošto, in gré s parnikom v sredo čez morje; za to najraje vzamem najhitrejšje parnike. Pošiljatev, katere dospejo do 2. ure v petek popoldne, pa gredo s hitrimi parniki v soboto v Evropo.

To je zelo važno za pošiljalce denarjev v staro domovino. Razume se, da je potreba poslati ali drafto, ali Money Ordre, ali gotove novce; za privatne čeke pa je treba čakati nekaj dni, da se izve, ako so dobri; s tem se vedno nekaj dni zamudi. Zato je tedaj najboljšje, posluževati se draftov, Money Ordrov, denarje v gotovini do zneska \$50.00 pa je pošiljati v registriranih pismih.

Rojaki, uvažujte to in vedno bode dobro in sigurno postopali.

Pošiljatev je nasloviti:

FRANK SAKSER

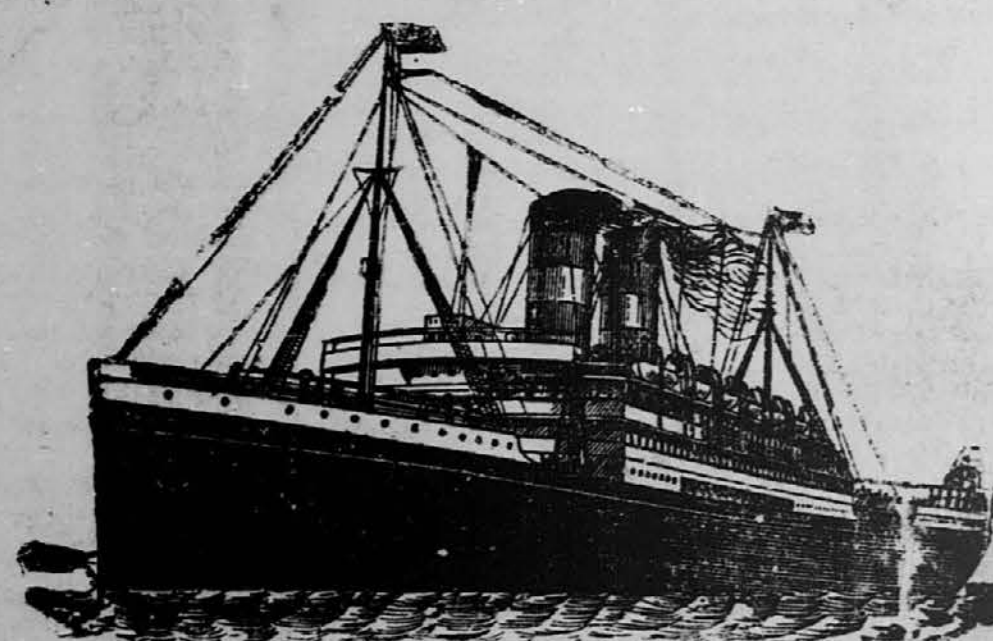
82 CORTLANDT ST., NEW YORK, N. Y.

Podružnica: 6104 ST. CLAIR AVE. N. E., CLEVELAND, OHIO.

Avstro - Amerikanska črta

(preje bratje Cosulich)

Najpripravnija in najcenejša parobrodna črta za Slovence in Hrvatje

Novi parnik na dva vijaka "MARHA WASHINGTON".

Regularna vožnja med New Yorkom, Trstom in Reko.

Cene vožnih listov iz New Yorka za III. razred so:

TRSTA..... \$35.00

LJUBLJANE..... \$35.00

REKE..... \$35.00

ZAGREBA..... \$35.00

KARLOVCA..... \$35.00

Za Martha Washington stane \$3.00 več.

II. RAZRED do

TRSTA ali REKE: Martha Washington \$65.00, drugi \$50 do \$60.

Phelps Bros. & Co., Gen. Agents, 2 Washington Street, NEW YORK.